ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 21.12.2005
COM(2005) 671 τελικό

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Βιολογική παραγωγή

1. Το 1991, το Συμβούλιο θέσπισε το πρώτο κοινοτικό πλαίσιο για τη βιολογική γεωργία και παραγωγή τροφίμων, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου. Μία δεκαετία και πλέον αργότερα, η Επιτροπή, έχοντας διαπιστώσει τη μεγάλη ανάπτυξη της βιολογικής γεωργίας, δρομολόγησε τη διαδικασία επανεξέτασης του πλαισίου αυτού με βάση την αποκτηθείσα πείρα.

2. Η βιολογική παραγωγή σημείωσε εντυπωσιακή ανάπτυξη από το 1991, όταν εκδόθηκε ο σχετικός κανονισμός, το δε μερίδιο του κλάδου της βιολογικής γεωργίας εξακολουθεί να αυξάνεται στα περισσότερα κράτη μέλη. Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στατιστικά στοιχεία, 149.000 γεωργικές εκμεταλλεύσεις έχουν πιστοποιηθεί ως βιολογικές ή ευρισκόμενες σε φάση μετατροπής προς βιολογικές. Το 2003, οι εκμεταλλεύσεις αυτές αντιστοιχούσαν στο 1,4% του συνόλου των γεωργικών εκμεταλλεύσεων των 25 κρατών μελών. Το ίδιο έτος, η πιστοποιημένη βιολογική παραγωγή ή παραγωγή σε φάση μετατροπής κάλυπτε 5,7 εκατομ. εκτάρια, έκταση που αντιστοιχούσε στο 3,6% της χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης.

3. Το 2001, επί σουηδικής Προεδρίας, το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω εξελίξεις, καθώς και τις διασκέψεις με θέμα τα βιολογικά τρόφιμα και τη βιολογική γεωργία, που πραγματοποιήθηκαν στην Αυστρία, το 1999, και στη Δανία, το 2001, κάλεσε την Επιτροπή να προτείνει Ευρωπαϊκό Σχέδιο Δράσης για τα βιολογικά τρόφιμα και τη βιολογική γεωργία (ΕΣΔ). Ζητήθηκε να αποτελέσει το σχέδιο δράσης τη βάση για τη χάραξη πολιτικής στον τομέα των βιολογικών προϊόντων για τα επόμενα έτη, ώστε να προσφέρει μια συνολική στρατηγική θεώρηση της συμβολής της βιολογικής γεωργίας στην κοινή γεωργική πολιτική.

4. Στην πορεία προς το σχέδιο δράσης, διοργανώθηκαν εκτενείς διαβουλεύσεις, μεταξύ των οποίων συνεδριάσεις επιτροπών εμπειρογνωμόνων, διάλογος με το ευρύ κοινό μέσω του Διαδικτύου και, τέλος, δημόσια ακρόαση τον Ιανουάριο του 2004.

5. Τα σημαντικότερα συμπεράσματα που προέκυψαν από τις διαβουλεύσεις αυτές, όσον αφορά τις κανονιστικές ρυθμίσεις, ήσαν η ανάγκη να διατυπωθούν με μεγαλύτερη σαφήνεια οι βασικές αρχές και οι στόχοι της βιολογικής γεωργίας, η σημασία του να διασφαλιστεί η ακεραιότητα του συστήματος ελέγχου και η ανάγκη να εκλείψουν οι δυσλειτουργίες της εσωτερικής αγοράς που οφείλονται στα εθνικά και ιδιωτικά λογότυπα και πρότυπα, να συμπληρωθούν και να βελτιωθούν τα πρότυπα και να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα των διατάξεων που διέπουν τις εισαγωγές.

6. Η Επιτροπή εξέδωσε την ανακοίνωση για το ΕΣΔ τον Ιούνιο του 2004. Στο εν λόγω ΕΣΔ προτείνονταν 21 δράσεις, για να διευκολύνουν τη συνεχιζόμενη ανάπτυξη της βιολογικής γεωργίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ). Στα συμπεράσματά του, τού Οκτωβρίου του 2004, το Συμβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να προχωρήσει στην εφαρμογή του ΕΣΔ με συγκεκριμένα μέτρα, που θα αποσκοπούν στην απλούστευση και στην εξασφάλιση γενικής συνοχής και να υποβάλει σχετικές προτάσεις εντός του 2005. Πολλές από τις δράσεις αυτές, πράγματι, συνεπάγονται τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου για τη βιολογική γεωργία.

7. Στην παρούσα πρόταση, η οποία ανταποκρίνεται στα συμπεράσματα του Συμβουλίου, έχει συνεκτιμηθεί η ευρεία δημόσια διαβούλευση που προηγήθηκε της έγκρισης του ΕΣΔ. Έχουν επίσης ληφθεί υπόψη οι μεταγενέστερες αντιδράσεις και πολυάριθμες γραπτές εισηγήσεις από τα κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους σε σχέση με το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με τον τίτλο "Πληροφόρηση και διαβουλεύσεις σχετικά με βασικές ιδέες για την αναμόρφωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91". Οι διαβουλεύσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των συνεδριάσεων της μόνιμης επιτροπής και της συμβουλευτικής ομάδας για τη βιολογική γεωργία, που πραγματοποιήθηκαν στις 26 Σεπτεμβρίου και στις 5 Οκτωβρίου 2005, αντίστοιχα.

Έρευνα

8. Κατά την επεξεργασία των στόχων και των αρχών της παρούσας πρότασης, ελήφθησαν υπόψη τα πρώτα αποτελέσματα του ερευνητικού έργου "Έρευνα για την υποστήριξη της αναθεώρησης του κανονισμού της ΕΕ που διέπει τη βιολογική γεωργία"[1]. Όταν, αργότερα, η Επιτροπή θα καταρτίσει τις λεπτομερείς εκτελεστικές διατάξεις, θα λάβει υπόψη τα τελικά αποτελέσματα των ερευνητικών έργων "Έρευνα για την υποστήριξη της αναθεώρησης του κανονισμού της ΕΕ που διέπει τη βιολογική γεωργία" και "Ανάπτυξη κριτηρίων και διαδικασιών για την αξιολόγηση του ΕΣΔ "[2].

Βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας

9. Όσον αφορά την υδατοκαλλιέργεια, με την παρούσα πρόταση υλοποιείται μία από τις δράσεις που παρατίθενται στην ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του 2002, σχετικά με τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας[3], συγκεκριμένα η εναρμόνιση των κανόνων για τη βιολογική υδατοκαλλιέργεια βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2092/91.

Απλούστευση και βελτίωση της νομοθεσίας

10. Ο καθορισμός και η συγκέντρωση στόχων, αρχών, καθώς και βασικών κανόνων για την επισήμανση, τις εισαγωγές και την παραγωγή σε έναν απλούστερο, σαφέστερο και χαρακτηριζόμενο από μεγαλύτερη διαφάνεια κανονισμό του Συμβουλίου, συνιστά απλούστευση του ισχύοντος νομικού πλαισίου για τη βιολογική παραγωγή. Περιορίζει σημαντικά το βαθμό λεπτομέρειας του κανονισμού του Συμβουλίου και θα οδηγήσει σε περαιτέρω περιορισμό του βαθμού λεπτομέρειας των εκτελεστικών διατάξεων. Η πρόταση αντικαθιστά επίσης την τρέχουσα πρακτική της "νομοθέτησης κατά παρέκκλιση" με μηχανισμό αυστηρής ρύθμισης με διαφάνεια, ο οποίος επιτρέπει την εφαρμογή λιγότερο αυστηρών κανόνων (βλ. σημείο "Ευελιξία").

11. Οι βασικές απαιτήσεις για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων ορίζονται από τις αρχές και τους στόχους που διατυπώνονται στην παρούσα πρόταση. Για την εφαρμογή αυτών των αρχών, θα χρειαστούν

---

1 EEC/2092/91 (Organic) Revision SSPE-CT-2004-502397: Research to support revision of the EU Regulation on organic agriculture.

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591: European Action Plan of Organic Food and Farming, Development of criteria and procedures for the evaluation of the EU Action Plan for Organic Agriculture.

3 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας, COM(2002) 511 τελικό.

λεπτομερέστεροι κανόνες, των οποίων η διαχείριση απαιτεί συχνές αποφάσεις, λόγου χάριν σχετικά με την έγκριση συστατικών και ουσιών που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στα βιολογικά προϊόντα. Επιπλέον, με την πρόσφατη μεταρρύθμιση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΚΓΠ), η τελευταία επικεντρώνεται στην παραγωγή προϊόντων ποιότητας που συμβιβάζονται με την προστασία του περιβάλλοντος και την καλή μεταχείριση των ζώων και ανταποκρίνονται στα μελήματα του κοινωνικού συνόλου. Ως εκ τούτου, η παρούσα νομοθετική πράξη αποτελεί σημαντικό παράγοντα στο πλαίσιο της ΚΓΠ. Συνδέεται επίσης στενά με τις εξελίξεις στις αγορές γεωργικών προϊόντων. Για να διευκολυνθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων και να ενταχθεί πληρέστερα η ποιότητα στην ΚΓΠ και στα συστήματα διαχείρισής της, η "κανονιστική επιτροπή" που λειτουργεί σήμερα θα πρέπει να αντικατασταθεί από διαχειριστική επιτροπή.

12. Τέλος, οι διατάξεις που αφορούν τον έλεγχο είναι απλές, παραπέμποντας στο κοινό πλαίσιο του κανονισμού αριθ. 882/20004 για τους επισήμους ελέγχους των τροφίμων και των ζωοτροφών[4] (ΕΕΤΖ). Στο ανά χείρας κείμενο διατηρούνται μόνο οι εξειδικευμένες διατάξεις για τη βιολογική γεωργία. Χάρη στην εφαρμογή της βασισμένης στην επικινδυνότητα προσέγγισης που υιοθετήθηκε στον ΕΕΤΖ, θα μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση των επιχειρήσεων. Η νέα αυτή προσέγγιση αναμένεται να επιτρέψει την ακριβέστερη στόχευση των ελέγχων στα πεδία που παρουσιάζουν την υψηλότερη επικινδυνότητα. Θα δώσει επίσης τη δυνατότητα να επωφεληθούν από αυτήν οι επιχειρηματίες που εφαρμόζουν συστήματα εσωτερικού ελέγχου με βάση την επικινδυνότητα.

13. Η ανά χείρας πρόταση συνεισφέρει, επομένως, στα μέτρα που αναφέρονται σε διάφορες πρωτοβουλίες της Επιτροπής με σκοπό την απλούστευση. Υλοποιεί την πρώτη δράση του κυλιόμενου προγράμματος απλούστευσης για τη βιομηχανία γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, που αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής "Εφαρμογή του κοινοτικού προγράμματος της Λισσαβόνας: Στρατηγική για την απλούστευση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος"[5]. Αναφέρεται, επίσης, ως μέτρο πολιτικής στην ανακοίνωση της Επιτροπής για την απλούστευση και βελτιωμένη νομοθετική κατάστρωση της κοινής γεωργικής πολιτικής[6].

Η ΠΡΟΤΑΣΗ

Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

14. Η πρόταση καλύπτει ρητά τη «βιολογική παραγωγή» και όχι απλώς την επισήμανση. Δεν αφορά την παρασκευή και την πώληση γευμάτων στον τελικό καταναλωτή σε μαγειρεία μεγάλης κλίμακας, π.χ. εστιατόρια, ξενοδοχεία, νοσοκομεία και κυλικεία ή σε μπαρ και καφενεία.

15. Σχετικά με τα προϊόντα, το προτεινόμενο πεδίο εφαρμογής καλύπτει τα μη μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα, ανεξάρτητα από την τελική χρήση τους, δηλ. ζώα, μη μεταποιημένα φυτικά και ζωικά προϊόντα και ζωντανά ή μη μεταποιημένα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας. Τα μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα προτείνεται να

---

4 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων.

5 COM(2005) 535 τελικό της 25ης Οκτωβρίου 2005.

6 COM(2005) 509 τελικό της 19ης Οκτωβρίου 2005.

εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής στο βαθμό που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα, δηλαδή ζωοτροφές και μεταποιημένα προϊόντα φυτικής και ζωικής παραγωγής και υδατοκαλλιέργειας. Η πρόταση ορίζει επομένως στόχους, αρχές και κανόνες παραγωγής για όλα τα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των βιολογικών οίνων, προϊόντων υδατοκαλλιέργειας και μεταποιημένων τροφίμων. Μπορούν να θεσπίζονται λεπτομερείς κανόνες για όλα τα προϊόντα με διαδικασία επιτροπής. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων όσον αφορά την παραγωγή βιολογικών οίνων, δεδομένου ότι οι τελευταίοι εξαιρούνται από τους ισχύοντες κανόνες. Σε μεταγενέστερο στάδιο, θα καθοριστούν επίσης κανόνες παραγωγής για την υδατοκαλλιέργεια.

16. Δεν προβλέπεται προς το παρόν διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής. Δεν προτείνεται να συμπεριληφθούν τα προϊόντα θήρας και αλιείας αγρίων ζώων, διότι αυτό θα ήταν ανακόλουθο με τους προτεινόμενους στόχους και αρχές, εφόσον τα εν λόγω προϊόντα δεν προκύπτουν από γεωργικές πρακτικές. Το πεδίο εφαρμογής δεν θα επεκταθεί ούτε στα ακόλουθα προϊόντα, που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας: ορυκτά, νερό, άλλα μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα πλην των τροφίμων, όπως τα κλωστοϋφαντουργικά, καλλυντικά και άλλα βιομηχανικά προϊόντα.

Στόχοι και αρχές της βιολογικής παραγωγής

17. Όπως αναφέρεται στο ΕΣΔ, για να ενισχυθεί ο κανονισμός, χρειάζεται κατάλληλος καθορισμός των στόχων και των αρχών. Εν προκειμένω, στην πρόταση διατυπώνονται οι ακόλουθοι στόχοι, όσον αφορά τη βιολογική παραγωγή:

- προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, εδραίωση της εμπιστοσύνης τους και αποτροπή της παραπλανητικής επισήμανσης·
- ανάπτυξη της βιολογικής παραγωγής, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τις περιφερειακές διαφορές ως προς τις κλιματικές και γεωργικές συνθήκες και το στάδιο ανάπτυξης της βιολογικής γεωργίας ·
- υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, της βιοποικιλότητας και των φυσικών πόρων ·
- τήρηση υψηλού επιπέδου προτύπων μεταχείρισης των ζώων, τα οποία καλύπτουν πλήρως τις ιδιαίτερες ανάγκες των διαφόρων ειδών ζώων.

18. Όσον αφορά τις βασικές αρχές, οι περισσότερες περιλαμβάνονται ήδη στις ισχύουσες λεπτομερείς διατάξεις των παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91. Οι αρχές αυτές αναδιατυπώνονται στα άρθρα της πρότασης, σύμφωνα με τους στόχους.

19. Για λόγους κατανόησης, η πρόταση ορίζει, πέραν των στόχων και των αρχών, τους βασικούς "κανόνες παραγωγής" που θα επιβάλλει ο αναμορφωμένος κανονισμός. Οι εν λόγω κανόνες παραγωγής θέτουν τις παραμέτρους των λεπτομερών κανόνων που θα θεσπιστούν με κανονισμούς της Επιτροπής.

Ευελιξία

20. Με την πρόταση επιδιώκεται να δημιουργηθούν οι συνθήκες που θα επιτρέψουν στον κλάδο να αναπτυχθεί και να παράγει με οικονομική βιωσιμότητα, ανταποκρινόμενος στις εξελίξεις στην παραγωγή και στην αγορά. Για τον σκοπό αυτό, παρέχει μια ορισμένη, αυστηρά ρυθμισμένη ευελιξία. Η διάταξη περί ευελιξίας θα επιτρέπει στα κράτη μέλη, μέσω διαδικασίας επιτροπής, να εφαρμόζουν λιγότερο αυστηρούς

κανόνες παραγωγής, προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη μεταβολές στις τοπικές συνθήκες – κλιματικές, ανάπτυξης και εξειδικευμένης παραγωγής. Βασικά, προβλέπει τη μετατροπή της σημερινής πληθώρας παρεκκλίσεων σε ένα γενικό, αλλά αυστηρά ρυθμισμένο σύστημα. Σε αντίθεση, όμως, με το ισχύον σύστημα, οι προϋποθέσεις, το πεδίο εφαρμογής και η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ όσων μετέχουν στην έγκριση εξαιρέσεων είναι σαφώς καθορισμένα.

Επισήμανση

21. Για να συνεχιστεί η προστασία του όρου "βιολογικό", θα πρέπει να διατηρηθούν οι κανόνες που διέπουν σήμερα τη χρήση του όρου αυτού, των παραγώγων, σμικρυντικών και μεταφράσεών του, καθώς και των αναφορών σε αυτά.

22. Το λογότυπο της ΕΕ θα πρέπει να εξακολουθήσει να είναι διαθέσιμο για τοποθέτηση σε όλα τα προϊόντα που είναι σύμφωνα με τον κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων όλων των εισαγομένων. Από τις συζητήσεις με τους ενδιαφερόμενους και τα κράτη μέλη κατά την κατάρτιση του ΕΣΔ, προέκυψε το συμπέρασμα ότι, επί του παρόντος, το λογότυπο της ΕΕ δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωτικό, διότι αυτό μπορεί να εκληφθεί ως υπέρμετρη επέμβαση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην εμπορική ελευθερία σε άλλους τομείς. Στις περιπτώσεις, ωστόσο, που το προϊόν δεν φέρει το λογότυπο της ΕΕ, προτείνεται να καταστεί υποχρεωτική η χρήση της απλής τυποποιημένης έκφρασης "**ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ**" στις ετικέτες των προϊόντων που παράγονται στην Κοινότητα, με σκοπό την αποτελεσματική μετάδοση της πληροφορίας ότι το προϊόν πληροί ένα ενιαίο πρότυπο της ΕΕ σε όλες τις επιχειρήσεις της αλυσίδας παραγωγής και στους καταναλωτές.

23. Για να διατηρηθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών, θα πρέπει να εξακολουθήσει να απαγορεύεται η χρήση, στη βιολογική γεωργία, γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών (ΓΤΟ) και προϊόντων που παράγονται από ή με ΓΤΟ, όπως προβλέπει ο ισχύων κανονισμός. Εν τούτοις, οι ισχύοντες κανόνες για τα βιολογικά προϊόντα δεν απαγορεύουν την ταυτόχρονη επισήμανση ενός προϊόντος ως βιολογικού και ως ΓΤΟ, στις περιπτώσεις συμπτωματικής μόλυνσης των προϊόντων από ΓΤΟ. Όπως εξαγγέλθηκε στο ΕΣΔ, η πρόταση απαγορεύει τη χρήση του όρου "βιολογικό" σε προϊόντα που φέρουν επισήμανση ως ΓΤΟ. Τέλος, το κατώτατο όριο για την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων θα πρέπει να είναι το ίδιο όπως για τα μη βιολογικά, εκτός αντιθέτων λεπτομερών διατάξεων που προβλέπουν ειδικά κατώτατα όρια, π.χ., ενδεχομένως, για τους βιολογικούς σπόρους προς σπορά.

24. Η ισχύουσα διάταξη που απαιτεί να είναι το γεωργικό προϊόν βιολογικό τουλάχιστον σε ποσοστό 95%, θα πρέπει να διατηρηθεί. Ωστόσο, θα καταργηθεί η κατηγορία προϊόντων, ο κατάλογος των συστατικών των οποίων επιτρέπεται να περιλαμβάνει αναφορά στη βιολογική μέθοδο παραγωγής, εφόσον το 70 έως 95% των γεωργικών συστατικών του προϊόντος είναι βιολογικής προέλευσης,. Πράγματι, η κατηγορία αυτή δεν θεωρείται πλέον αναγκαία, λόγω της εξέλιξης του κλάδου των βιολογικών προϊόντων τα τελευταία έτη.

Έλεγχοι

25. Σχετικά με τους ελέγχους, την $1^{η}$ Ιανουαρίου 2006 αρχίζει η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους επισήμους ελέγχους των τροφίμων και των ζωοτροφών (ΕΕΤΖ), ο οποίος καλύπτει τη βιολογική γεωργία. Οι ειδικές απαιτήσεις της βιολογικής

γεωργίας πρέπει να εναρμονιστούν με τον ΕΕΤΖ. Εν προκειμένω, στην πρόταση αναδιατυπώνονται οι διατάξεις για τον έλεγχο των βιολογικών προϊόντων, χρησιμοποιώντας, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, το πλαίσιο ΕΕΤΖ για την επίτευξη των επιθυμητών μεταρρυθμίσεων και επικαιροποιήσεων. Οι ειδικές λεπτομερείς διατάξεις για τη βιολογική παραγωγή εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο του νέου κανονισμού για τα βιολογικά προϊόντα.

26. Κατά τα προβλεπόμενα στον ΕΕΖΤ, τα κράτη μέλη θα υποχρεούνται να συμπεριλάβουν στα οικεία πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου κάθε παράγωγή και δραστηριότητα που καλύπτεται από τον νέο κανονισμό και να πληρούν τις απαιτήσεις της αμοιβαίας συνδρομής. Τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή, η οποία δύναται να ζητά τροποποιήσεις και να τα χρησιμοποιεί για την καθοδήγηση των κοινοτικών ελέγχων. Επιπλέον, σύμφωνα με τον ΕΕΤΖ, οι ιδιωτικοί φορείς ελέγχου θα πρέπει να διαπιστεύονται. Τέλος, η πρόταση απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές και τους φορείς ελέγχου να προάγουν και να μην υπονομεύουν το κοινοτικό πρότυπο για τα βιολογικά προϊόντα, σύμφωνα με την αρχή της "ενιαίας έννοιας της βιολογικής παραγωγής".

27. Για να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των βιολογικών προϊόντων στο εσωτερικό της Κοινότητας, θα διατηρηθούν οι ισχύουσες διατάξεις που υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να υποστηρίζουν την ενιαία αγορά. Ιδιαίτερη σημασία έχουν, εν προκειμένω, οι απαιτήσεις του ΕΕΤΖ για υποχρεωτική διαπίστευση των ιδιωτικών φορέων ελέγχου και για αμεροληψία και απουσία σύγκρουσης συμφερόντων των οριζόμενων φορέων ελέγχου. Μεταξύ των βασικών σκοπών της μεταρρύθμισης του ρυθμιστικού πλαισίου για τα βιολογικά προϊόντα συγκαταλέγεται ο περιορισμός της παρεμποδιστικής επίπτωσης που έχει η πληθώρα δημόσιων και ιδιωτικών διαδικασιών πιστοποίησης στις συναλλαγές στην εσωτερική αγορά. Τα μέσα που προτείνονται για την ενίσχυση της αμεροληψίας και τον περιορισμό των συγκρούσεων συμφερόντων είναι η ένταξη των ιδιωτικών ελεγκτικών φορέων στο σύστημα ελέγχου, ο υγιής ανταγωνισμός μεταξύ των ελεγκτικών φορέων και η αναγνώριση προηγούμενων αποφάσεων πιστοποίησης βάσει ισοδύναμων προτύπων.

28. Όσον αφορά την πρόσβαση στα εθνικά λογότυπα και σήματα συμμόρφωσης, η πρόταση προβλέπει την υποχρεωτική παροχή πλήρους πρόσβασης σε όλα τα προϊόντα που είναι σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

29. Η έκδοση πιστοποιητικών που βεβαιώνουν ότι σε μια δεδομένη επιχείρηση ή συγκεκριμένη παρτίδα προϊόντων διαπιστώθηκε ότι είχαν τηρηθεί οι αρχές και οι κανόνες της βιολογικής γεωργίας, αποτελεί καθιερωμένο εργαλείο στο εμπόριο βιολογικών προϊόντων και, συχνά, ρυθμίζει την πρόσβαση στα σήματα συμμόρφωσης. Οι πρακτικές πιστοποίησης που εφαρμόζονται από τις αρμόδιες αρχές ή από τους φορείς ελέγχου στους οποίους οι αρμόδιες αρχές αναθέτουν ελεγκτικά καθήκοντα, δεν θα πρέπει να έχουν, άμεσα ή έμμεσα, περιοριστική επίδραση στην ελεύθερη κυκλοφορία των βιολογικών προϊόντων ούτε στην ελευθερία εγκατάστασης και στην ελευθερία παροχής υπηρεσιών στον τόπο έκδοσης των πιστοποιητικών. Εν προκειμένω, χρειάζεται αυστηρότερη εποπτεία των πρακτικών πιστοποίησης, ιδίως όσον αφορά την αμοιβαία αναγνώριση των πιστοποιητικών και την είσπραξη τελών. Η εποπτεία αυτή δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των άρθρων 43 και 49 της Συνθήκης. Για την πρόσβαση στα ιδιωτικά λογότυπα και σήματα συμμόρφωσης, η πρόταση προβλέπει κανόνες που διευκολύνουν την πρόσβαση των προϊόντων τα οποία ανταποκρίνονται σε ισοδύναμα πρότυπα, μεταθέτοντας το βάρος της απόδειξης της μη συμμόρφωσης με ισοδύναμα πρότυπα στον φορέα ελέγχου, του οποίου το

λογότυπο επιθυμεί να χρησιμοποιήσει η επιχείρηση. Τέλος, η πρόταση επιβάλλει να λαμβάνεται μέριμνα, ώστε τα τέλη που εισπράττονται για τις εργασίες ελέγχου και πιστοποίησης να είναι εύλογα.

30. Επιπλέον, η προώθηση "ενιαίας έννοιας" της βιολογικής παραγωγής θα βοηθήσει τους καταναλωτές να αναγνωρίζουν και να εμπιστεύονται τα βιολογικά προϊόντα, γεγονός που αναμένεται να βελτιώσει την ελεύθερη κυκλοφορία τους. Προς τούτο, θα πρέπει να απαγορεύεται η αναγραφή γενικών ισχυρισμών, κατά τους οποίους ένα συγκεκριμένο σύνολο προτύπων εγγυάται «βιολογικά προϊόντα καλύτερων, αυστηρότερων ή υψηλότερων προδιαγραφών», απευθείας στην επισήμανση των βιολογικών προϊόντων ή στη διαφήμισή τους ή στο σχετικό υλικό προβολής. Ωστόσο, θα επιτρέπεται η αναγραφή αληθών δηλώσεων πραγματικών στοιχείων που δεν παραπλανούν τους καταναλωτές.

31. Ο υψηλός βαθμός εναρμόνισης αφήνει ακόμη μικρότερα περιθώρια για ιδιωτικά λογότυπα και σήματα συμμόρφωσης. Για τον λόγο αυτό, η πρόταση διατηρεί τη φιλοδοξία να επιτευχθεί υψηλός βαθμός εναρμόνισης, η οποία εκφράστηκε στο ΕΣΔ. Η εναρμόνιση αυτή αναμένεται να διευκολυνθεί με τον μηχανισμό ευελιξίας και τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων με διαδικασία διαχειριστικής επιτροπής, που αναπτύχθηκαν στα προηγούμενα (βλ. επίσης σημείο "Ευελιξία").

32. Τέλος, οι εγγυήσεις που παρέχει το σύστημα ελέγχου βασίζονται στην επαλήθευση των ελέγχων εγγράφων, σε επιθεωρήσεις των βιολογικών εκμεταλλεύσεων και επιχειρήσεων, στην παραβολή των στοιχείων για τις εμπορικές ροές και στη διενέργεια δοκιμών σε προϊόντα για να εξακριβωθεί η απουσία απαγορευμένων ουσιών. Δεν είναι διαθέσιμες στο εμπόριο μέθοδοι δοκιμών για τον έλεγχο των εγγενών χαρακτηριστικών των βιολογικών προϊόντων με αδιαμφισβήτητο και αναπαραγώγιμο τρόπο. Το Ινστιτούτο Υλικών και Μετρήσεων Αναφοράς της Γενικής Διεύθυνσης "Κοινό Κέντρο Ερευνών", στο Geel, διεξάγει τώρα έρευνα για την ανάπτυξη σχετικών μεθόδων.

Εισαγωγές

33. Σχετικά με το εμπόριο με τρίτες χώρες, προτείνεται η παροχή πρόσβασης στην αγορά της ΕΕ με βάση είτε τη συμμόρφωση με τους κανόνες της ΕΕ είτε ισοδύναμες εγγυήσεις, παρεχόμενες από τις Αρχές των τρίτων χωρών ή από φορείς ελέγχου που έχουν εγκριθεί από την ΕΕ. Οι εκτιμήσεις της ισοδυναμίας για τους σκοπούς της εξαγωγής θα βασίζονται στο διεθνές πρότυπο (*Codex Alimentarius*) ή στην κοινοτική κανονιστική ρύθμιση. Οι τρίτες χώρες θα μπορούν να προσθέτουν τις οικείες ρυθμίσεις, όπου χρειάζεται. Το ισχύον σύστημα του "κοινοτικού καταλόγου τρίτων χωρών" θα διατηρηθεί. Προβλέπονται ετήσιες εκθέσεις και έλεγχοι παρακολούθησης με τη συμμετοχή των κρατών μελών. Θα παρέχεται πρόσβαση στην αγορά της ΕΕ για μεμονωμένα προϊόντα, με βάση είτε την τήρηση των προτύπων της ΕΕ και την υπαγωγή στο σύστημα ελέγχου της ΕΕ είτε ισοδύναμες εγγυήσεις εκ μέρους φορέων ελέγχου που έχουν εγκριθεί από την Κοινότητα για τον σκοπό αυτό.

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή των νέων κανόνων

34. Η πρόταση δεν περιέχει τους λεπτομερείς κανόνες των παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2092/91. Για να καταστεί, επομένως, δυνατή η ομαλή μετάβαση στο νέο σύστημα, πρέπει να προβλεφθεί επαρκής χρόνος μέχρι την έναρξη της εφαρμογής του. Η περίοδος αυτή προτείνεται να διαρκέσει έως την 1η Ιανουαρίου

2009, ώστε να επιτρέψει την επανεπεξεργασία και τη μεταφορά των υφιστάμενων λεπτομερών κανόνων στον νέο κανονισμό.

35. Ορισμένες από τις σχετικές με τις εισαγωγές διατάξεις του ισχύοντος κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2092/91 παύουν να ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 2006. Συνεπώς, το νέο καθεστώς εισαγωγών θα πρέπει να ισχύσει από την 1η Ιανουαρίου 2007. Αυτό, όμως, αφήνει ελάχιστα χρονικά περιθώρια για την εφαρμογή του, ιδίως όσον αφορά την αναγνώριση των φορέων ελέγχου που είναι αρμόδιοι να διενεργούν ελέγχους στις χώρες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των αναγνωρισμένων τρίτων χωρών. Για να μην διαταραχθούν οι διεθνείς εμπορικές συναλλαγές, θεωρείται αναγκαίο να παραταθεί η δυνατότητα των κρατών μελών να χορηγούν άδειες εισαγωγής μεμονωμένων προϊόντων, μέχρι να τεθούν σε εφαρμογή τα απαραίτητα μέτρα για τη λειτουργία του νέου καθεστώτος εισαγωγών. Προς τούτο, έχει συμπεριληφθεί δεύτερη πρόταση, που αφορά τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2092/91.

Δημοσιονομικές επιπτώσεις

36. Η παρούσα πρόταση δεν έχει άμεσες οικονομικές συνέπειες για τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

2005/0278 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[7],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η βιολογική παραγωγή είναι ένα συνολικό σύστημα διαχείρισης των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και παραγωγής τροφίμων, το οποίο συνδυάζει βέλτιστες περιβαλλοντικές πρακτικές, υψηλό βαθμό βιοποικιλότητας, τη διατήρηση των φυσικών πόρων, την εφαρμογή υψηλού επιπέδου προτύπων στη μεταχείριση των ζώων και παραγωγή που ανταποκρίνεται στην προτίμηση ορισμένων καταναλωτών σε προϊόντα που παράγονται με φυσικές ουσίες και διεργασίες. Ως εκ τούτου, οι βιολογικές μέθοδοι παραγωγής επιτελούν διττό κοινωνικό ρόλο, αφενός τροφοδοτώντας μια ειδική αγορά που καλύπτει την καταναλωτική ζήτηση βιολογικών προϊόντων και, αφετέρου, προσφέροντας δημόσια αγαθά που συμβάλλουν στην προστασία του περιβάλλοντος και των ζώων, καθώς και στην αγροτική ανάπτυξη.

(2) Το μερίδιο της βιολογικής γεωργίας αυξάνεται στα περισσότερα κράτη μέλη. Η άνοδος της καταναλωτικής ζήτησης είναι ιδιαίτερα αισθητή τα τελευταία χρόνια. Οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις της κοινής γεωργικής πολιτικής, με την έμφαση που έδωσαν στον προσανατολισμό στην αγορά και στην προσφορά προϊόντων ποιότητας που θα ικανοποιούν τις απαιτήσεις των καταναλωτών, πιθανώς θα τονώσουν ακόμη περισσότερο την αγορά των βιολογικών προϊόντων. Με τα δεδομένα αυτά, η νομοθεσία για τη βιολογική παραγωγή διαδραματίζει ολοένα σημαντικότερο ρόλο στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και συνδέεται στενά με τις εξελίξεις στις αγορές των γεωργικών προϊόντων.

(3) Το κοινοτικό νομικό πλαίσιο που διέπει τον κλάδο της βιολογικής παραγωγής πρέπει να αποσκοπεί στη διασφάλιση θεμιτού ανταγωνισμού και της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς βιολογικών προϊόντων, καθώς και στη διατήρηση και τη δικαίωση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στα προϊόντα με ετικέτα που δηλώνει ότι είναι βιολογικά. Πρέπει επιπλέον να έχει ως στόχο τη δημιουργία των συνθηκών

---

[7] ΕΕ C … της …. 2006, σ. …

εκείνων που θα επιτρέψουν στον συγκεκριμένο κλάδο να προοδεύσει ανάλογα με την εξέλιξη της παραγωγής και της αγοράς.

(4) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης για τα βιολογικά τρόφιμα και τη βιολογική γεωργία[8], προτείνεται η βελτίωση και ενίσχυση των κοινοτικών προτύπων για τη βιολογική γεωργία και των απαιτήσεων που αφορούν τις εισαγωγές και τους ελέγχους. Στα συμπεράσματά του της 18ης Οκτωβρίου 2004, το Συμβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει το κοινοτικό νομικό πλαίσιο στον συγκεκριμένο τομέα με προοπτική την απλούστευση και την εξασφάλιση γενικής συνοχής, ειδικότερα δε, την καθιέρωση αρχών που ενθαρρύνουν την εναρμόνιση των προτύπων και, στο μέτρο του δυνατού, τη μείωση του βαθμού λεπτομέρειας.

(5) Ενδείκνυται, επομένως, να καθοριστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια οι στόχοι, οι βασικές αρχές και οι κανόνες που ισχύουν για τη βιολογική παραγωγή, ως συμβολή στη διαφάνεια, στη δημιουργία εμπιστοσύνης στους καταναλωτές και σε εναρμονισμένη αντίληψη της έννοιας της βιολογικής παραγωγής.

(6) Για τον σκοπό αυτό, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1991 περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής[9] πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από νέο κανονισμό.

(7) Πρέπει να καθοριστεί γενικό κοινοτικό πλαίσιο κανόνων για τη βιολογική παραγωγή, φυτική και ζωική, στο οποίο θα συμπεριλαμβάνονται κανόνες για τη μετατροπή των γεωργικών εκμεταλλεύσεων καθώς, και για την παραγωγή μεταποιημένων τροφίμων και ζωοτροφών. Πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα εξειδίκευσης των εν λόγω γενικών κανόνων και θέσπισης κοινοτικών κανόνων παραγωγής για την υδατοκαλλιέργεια.

(8) Πρέπει να διευκολυνθεί περαιτέρω η ανάπτυξη της βιολογικής παραγωγής, ιδίως με την προαγωγή της χρήσης νέων τεχνικών και ουσιών, καταλληλότερων για τη βιολογική παραγωγή.

(9) Οι γενετικώς τροποποιημένοι οργανισμοί (ΓΤΟ) και τα προϊόντα που παράγονται από ή με ΓΤΟ δεν συμβιβάζονται με την έννοια της βιολογικής παραγωγής και με τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται οι καταναλωτές τα βιολογικά προϊόντα. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται εσκεμμένα στη βιολογική γεωργία ούτε στη μεταποίηση βιολογικών προϊόντων.

(10) Η βιολογική γεωργία πρέπει να στηρίζεται πρωτίστως σε ανανεώσιμους πόρους εντός οργανωμένων σε τοπική κλίμακα γεωργικών συστημάτων. Για να ελαχιστοποιηθεί η χρήση μη ανανεώσιμων πόρων, τα απόβλητα φυτικής και ζωικής προέλευσης πρέπει να ανακυκλώνονται με στόχο την επαναφορά θρεπτικών στοιχείων στο έδαφος και την παραγωγή ενέργειας.

---

[8] COM(2004) 415 τελικό της 10ης Ιουνίου 2004.

[9] ΕΕ L 198 της 22.7.1991, σ. 1· ο κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1567/2005 (ΕΕ L 252 της 28.9.2005, σ. 1).

(11) Η βιολογική φυτική παραγωγή πρέπει να συμβάλλει στη διατήρηση και ενίσχυση της ευφορίας του εδάφους, καθώς και στην πρόληψη της διάβρωσής του. Τα φυτά πρέπει να τρέφονται κατά προτίμηση μέσω του εδαφικού οικοσυστήματος και όχι με την προσθήκη διαλυτών λιπασμάτων στο έδαφος.

(12) Τα βασικά στοιχεία του βιολογικού συστήματος διαχείρισης της φυτικής παραγωγής είναι η διαχείριση της ευφορίας του εδάφους, η επιλογή ειδών και ποικιλιών, η πολυετής αμειψισπορά, η ανακύκλωση οργανικών υλών και οι καλλιεργητικές τεχνικές. Πρόσθετα λιπάσματα, βελτιωτικά εδάφους και φυτοπροστατευτικά προϊόντα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνον εάν συμβιβάζονται με τους στόχους και τις αρχές της βιολογικής παραγωγής.

(13) Η ζωική παραγωγή έχει θεμελιώδη σημασία για την οργάνωση της γεωργικής παραγωγής στις βιολογικές εκμεταλλεύσεις, στο βαθμό που παρέχει την οργανική ύλη και τα θρεπτικά στοιχεία τα οποία είναι αναγκαία για την καλλιεργούμενη γη και, κατ' επέκταση, συμβάλλει στη βελτίωση του εδάφους και στην ανάπτυξη αειφόρου γεωργίας.

(14) Για να αποτραπεί η ρύπανση του περιβάλλοντος, ειδικότερα δε των φυσικών πόρων, όπως το έδαφος και τα ύδατα, στη βιολογική κτηνοτροφία πρέπει, κατ' αρχήν, να λαμβάνεται μέριμνα για τη στενή σύνδεσή της με τη γη, για κατάλληλα πολυετή συστήματα αμειψισποράς και για τη διατροφή των ζώων με προϊόντα βιολογικής καλλιέργειας, παραγόμενα είτε στην ίδια την εκμετάλλευση είτε σε γειτονικές βιολογικές εκμεταλλεύσεις.

(15) Δεδομένου ότι η βιολογική κτηνοτροφία είναι δραστηριότητα που συνδέεται με τη γη, τα ζώα πρέπει να έχουν, κατά τα δυνατόν, πρόσβαση σε υπαίθριους χώρους ή βοσκότοπους.

(16) Η βιολογική κτηνοτροφία πρέπει να ανταποκρίνεται σε υψηλού επιπέδου πρότυπα μεταχείρισης των ζώων και να καλύπτει τις ιδιαίτερες ανάγκες της συμπεριφοράς των διαφόρων ειδών ζώων, ενώ η διαχείριση της υγείας των ζώων πρέπει να βασίζεται στην πρόληψη των ασθενειών. Εν προκειμένω, πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στις συνθήκες στέγασης, στις κτηνοτροφικές πρακτικές και στον δείκτη πυκνότητας των ζώων. Επιπλέον, κατά την επιλογή φυλών, πρέπει να ευνοούνται τα γένη που χαρακτηρίζονται από αργό ρυθμό ανάπτυξης και να λαμβάνεται υπόψη η ικανότητα προσαρμογής τους στις τοπικές συνθήκες. Οι εκτελεστικές διατάξεις για την κτηνοτροφική παραγωγή και την υδατοκαλλιέργεια πρέπει να διασφαλίζουν την τήρηση, τουλάχιστον, των διατάξεων της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των ζώων στα εκτροφεία και των συστάσεων που απορρέουν από αυτή.

(17) Το σύστημα βιολογικής ζωικής παραγωγής πρέπει να στοχεύει στη συμπλήρωση των παραγωγικών κύκλων των διαφόρων ζωικών ειδών με ζώα βιολογικής εκτροφής. Πρέπει συνεπώς να ενθαρρύνει την αύξηση του αποθέματος γονιδίων ζώων βιολογικής εκτροφής, να ενισχύει την αυτοδυναμία και, με τον τρόπο αυτό, να εξασφαλίζει την ανάπτυξη του κλάδου.

(18) Μέχρι να θεσπιστούν κοινοτικοί κανόνες παραγωγής για την υδατοκαλλιέργεια, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν την εφαρμογή εθνικών προτύπων ή, ελλείψει αυτών, αποδεκτών ή αναγνωρισμένων από τα κράτη μέλη ιδιωτικών προτύπων. Για να αποτραπεί, όμως, η διατάραξη της εσωτερικής αγοράς,

πρέπει να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν αμοιβαία τα οικεία πρότυπα παραγωγής στον συγκεκριμένο τομέα.

(19) Τα βιολογικά μεταποιημένα προϊόντα πρέπει να παράγονται με μεθόδους μεταποίησης που εγγυώνται τη διατήρηση της βιολογικής ακεραιότητας και των ζωτικής σημασίας χαρακτηριστικών των προϊόντων σε όλα τα στάδια της αλυσίδας παραγωγής.

(20) Τα διαθέσιμα στο εμπόριο βιολογικά συστατικά γεωργικής προέλευσης έχουν αυξηθεί τα τελευταία έτη και, συνεπώς, μπορούν να επιβληθούν περαιτέρω περιορισμοί στη χρήση μη βιολογικών συστατικών στα βιολογικά μεταποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές.

(21) Ενδείκνυται να προβλεφθεί ευελιξία στην εφαρμογή των κανόνων παραγωγής, ώστε να είναι δυνατή η προσαρμογή των βιολογικών προτύπων και απαιτήσεων στις τοπικές κλιματικές ή γεωγραφικές συνθήκες, ειδικές κτηνοτροφικές πρακτικές και στα τοπικά στάδια ανάπτυξης. Η ευελιξία αυτή πρέπει να επιτρέπει την εφαρμογή λιγότερο περιοριστικών προτύπων, μόνον όμως υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, που θα ορίζει η κοινοτική νομοθεσία.

(22) Είναι σημαντικό να διατηρηθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στα βιολογικά προϊόντα. Ως εκ τούτου, οι εξαιρέσεις από τις απαιτήσεις που ισχύουν για τη βιολογική παραγωγή πρέπει να περιορίζονται αυστηρά στις περιπτώσεις που θεωρείται δικαιολογημένη η εφαρμογή λιγότερο περιοριστικών κανόνων.

(23) Για την προστασία των καταναλωτών και τη διασφάλιση θεμιτού ανταγωνισμού, οι όροι που χρησιμοποιούνται για να δηλώσουν τα βιολογικά προϊόντα πρέπει να προστατεύονται, σε όλη την έκταση της Κοινότητας και ανεξαρτήτως γλώσσας, έναντι της χρήσης σε μη βιολογικά προϊόντα. Η προστασία αυτή πρέπει επίσης να καλύπτει τα συνήθη παράγωγα και σμικρυντικά των όρων αυτών, ανεξαρτήτως του εάν χρησιμοποιούνται μόνα ή σε συνδυασμό.

(24) Είναι επίσης αναγκαίο να αποτραπούν άλλες μορφές παραπλανητικών γενικών ισχυρισμών στην επισήμανση και τη διαφήμιση.

(25) Για να υπάρξει σαφήνεια στο σύνολο της κοινοτικής αγοράς, πρέπει να καταστεί υποχρεωτική μια απλή τυποποιημένη ένδειξη για όλα τα βιολογικά προϊόντα που παράγονται στην Κοινότητα, τουλάχιστον όταν αυτά δεν φέρουν το κοινοτικό λογότυπο βιολογικής παραγωγής. Η δυνατότητα χρήσης της εν λόγω ένδειξης πρέπει επίσης να παρέχεται στην περίπτωση των βιολογικών προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες, χωρίς όμως να επιβάλλεται καμία σχετική υποχρέωση.

(26) Οι κοινοτικοί κανόνες πρέπει να προάγουν μια εναρμονισμένη έννοια της βιολογικής παραγωγής, την οποία θα αναγνωρίζουν, θα ορίζουν και θα προασπίζουν όλοι οι ενδιαφερόμενοι. Για τον λόγο αυτό, είναι αναγκαίο να αποτραπεί η χρήση γενικών ισχυρισμών στις ετικέτες, οι οποίοι αναφέρονται σε υψηλότερες, καλύτερες, πιο βιολογικές ή αυστηρότερες προδιαγραφές βιολογικών προϊόντων, δεδομένου ότι οι ισχυρισμοί αυτού του είδους προκαλούν σύγχυση και κλονίζουν την εναρμονισμένη προσέγγιση. Οι ενδείξεις, όμως, που αναφέρονται σε συγκεκριμένα στοιχεία της μεθόδου παραγωγής πρέπει να επιτρέπονται, υπό τον όρο ότι είναι αληθείς δηλώσεις πραγματικών στοιχείων, οι οποίες πληρούν τις γενικές απαιτήσεις επισήμανσης που καθορίζονται στην οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων[10].

(27) Η εσκεμμένη χρήση ΓΤΟ στη βιολογική παραγωγή απαγορεύεται. Για λόγους σαφήνειας και συνέπειας, δεν πρέπει να είναι δυνατή η επισήμανση ως βιολογικών των προϊόντων στην ετικέτα των οποίων αναγράφεται ότι περιέχουν αποτελούνται ή παράγονται από ΓΤΟ.

(28) Για να εξασφαλιστεί ότι τα βιολογικά προϊόντα παράγονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται δυνάμει του κοινοτικού νομικού πλαισίου για τη βιολογική παραγωγή, όλες οι δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης νομοθεσίας πρέπει να ελέγχονται σε όλα τα στάδια της αλυσίδας παραγωγής και σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων[11].

(29) Σε μερικές περιπτώσεις, η εφαρμογή των σχετικών με τις γνωστοποιήσεις και τους ελέγχους απαιτήσεων σε ορισμένους τύπους λιανεμπορικών επιχειρήσεων θα μπορούσε να θεωρηθεί δυσανάλογη. Είναι, συνεπώς, σκόπιμο να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εξαιρούν τις επιχειρήσεις αυτές από τις εν λόγω απαιτήσεις.

(30) Η έκδοση πιστοποιητικών που βεβαιώνουν ότι σε μια δεδομένη επιχείρηση ή συγκεκριμένη παρτίδα προϊόντων διαπιστώθηκε ότι είχαν τηρηθεί οι αρχές και οι κανόνες της βιολογικής γεωργίας, αποτελεί καθιερωμένο εργαλείο στο εμπόριο βιολογικών προϊόντων και, συχνά, ρυθμίζει την πρόσβαση στα σήματα συμμόρφωσης. Οι πρακτικές πιστοποίησης που εφαρμόζονται από τις αρμόδιες αρχές ή από τους φορείς ελέγχου στους οποίους οι αρμόδιες αρχές αναθέτουν ελεγκτικά καθήκοντα, δεν θα πρέπει να έχουν, άμεσα ή έμμεσα, περιοριστική επίδραση στην ελεύθερη κυκλοφορία των βιολογικών προϊόντων. Επομένως, οι πρακτικές πιστοποίησης πρέπει να υπόκεινται σε όρους, οι οποίοι θα επιβάλλουν, ειδικότερα, την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων εκτίμησης της συμμόρφωσης που αφορούν ισοδύναμα πρότυπα, καθώς και περιορισμούς στην είσπραξη τελών, ώστε να αποφευχθεί η παρεμπόδιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

(31) Τα βιολογικά προϊόντα που εισάγονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα πρέπει να μπορούν να διατίθενται στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, εφόσον παράγονται με τήρηση κανόνων παραγωγής και υπόκεινται σε ελεγκτικές ρυθμίσεις που είναι σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία ή ισοδύναμα με εκείνα που ορίζει η τελευταία, το οποίο σημαίνει ότι είναι ικανά να ανταποκριθούν στους ίδιους στόχους και στις ίδιες αρχές. Επιπλέον, τα προϊόντα που εισάγονται βάσει ισοδύναμου συστήματος πρέπει να καλύπτονται από πιστοποιητικό, το οποίο έχει εκδοθεί από την αρμόδια αρχή ή από αναγνωρισμένο φορέα ελέγχου της εκάστοτε τρίτης χώρας.

(32) Στην εκτίμηση της ισοδυναμίας για τα εισαγόμενα προϊόντα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα διεθνή πρότυπα του κώδικα τροφίμων *Codex Alimentarius*.

---

[10] ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29· η οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/89/ΕΚ (ΕΕ L 308 της 25.11.2003, σ. 15).

[11] ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1. Διορθωμένη έκδοση, ΕΕ L 191 της 25.5.2004, σ. 1.

(33) Κρίνεται σκόπιμο να διατηρηθεί ο κατάλογος τρίτων χωρών που η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι διαθέτουν πρότυπα παραγωγής και ελεγκτικές ρυθμίσεις, τα οποία είναι ισοδύναμα με τα προβλεπόμενα από την κοινοτική νομοθεσία. Για τις τρίτες χώρες που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό, η Επιτροπή πρέπει να καταρτίσει κατάλογο φορέων ελέγχου, που αναγνωρίζονται ως αρμόδιοι για τη διενέργεια ελέγχων και πιστοποιήσεων στις χώρες αυτές.

(34) Πρέπει να συλλέγονται κατάλληλα στατιστικά στοιχεία, με σκοπό τη συγκέντρωση αξιόπιστων δεδομένων, που είναι αναγκαία για την εφαρμογή και την παρακολούθηση της λειτουργίας του παρόντος κανονισμού και ως εργαλεία για τους παραγωγούς, τους παράγοντες της αγοράς και τους πολιτικούς ιθύνοντες. Τα απαιτούμενα στατιστικά στοιχεία πρέπει να ενταχθούν στο πλαίσιο του κοινοτικού στατιστικού προγράμματος.

(35) Ο παρών κανονισμός πρέπει να ισχύσει από μια ημερομηνία καθορισμένη κατά τρόπο ώστε να παρέχει στην Επιτροπή επαρκή χρονικά περιθώρια για να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του.

(36) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή[12]. Αν ληφθεί υπόψη ότι η νομοθεσία για τη βιολογική παραγωγή αποτελεί σημαντικό παράγοντα στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, δεδομένου ότι συνδέεται στενά με τις εξελίξεις στις αγορές των γεωργικών προϊόντων, ενδείκνυται να ευθυγραμμιστεί με τις υφιστάμενες νομοθετικές διαδικασίες που εφαρμόζονται στη διαχείριση της εν λόγω πολιτικής. Συνεπώς, οι αρμοδιότητες που ανατίθενται στην επιτροπή δυνάμει του παρόντος κανονισμού πρέπει να ασκούνται με τη διαχειριστική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 4 της απόφασης 1999/468/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1
Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ορίζει στόχους, αρχές και κανόνες για:

   α) την παραγωγή, τη διάθεση στην αγορά, τις εισαγωγές, τις εξαγωγές και τους ελέγχους των βιολογικών προϊόντων·

   β) τη χρήση, στην επισήμανση και στη διαφήμιση, ενδείξεων που αναφέρονται στη βιολογική παραγωγή.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα ακόλουθα προϊόντα της γεωργίας ή της υδατοκαλλιέργειας, εφόσον αυτά προορίζονται να διατεθούν στην αγορά ως βιολογικά:

   α) μη μεταποιημένα φυτικά και ζωικά προϊόντα και ζώα·

[12] ΕΕ L184 της 17.7.1999, σ. 23.

β) μεταποιημένα φυτικά και ζωικά προϊόντα που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (εφεξής «μεταποιημένα τρόφιμα»)·

γ) ζωντανά ή μη μεταποιημένα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας·

ε) μεταποιημένα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο·

στ) ζωοτροφές.

Ωστόσο, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα προϊόντα θήρας και αλιείας αγρίων ζώων.

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται, στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σε κάθε επιχείρηση που ασκεί τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) πρωτογενή παραγωγή,

β) μεταποίηση τροφίμων και ζωοτροφών·

γ) συσκευασία, επισήμανση και διαφήμιση,

δ) αποθήκευση, μεταφορά και διανομή,

ε) εισαγωγές και εξαγωγές προς και από την Κοινότητα,

στ) διάθεση στην αγορά.

Ωστόσο, δεν εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, στα κυλικεία εργοστασίων, στην τροφοδοσία οργανισμών, στα εστιατόρια και άλλες ανάλογες επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών εστίασης.

Άρθρο 2
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «βιολογική παραγωγή»: η χρήση βιολογικών μεθόδων παραγωγής στη γεωργική εκμετάλλευση, καθώς και οι δραστηριότητες περαιτέρω επεξεργασίας, συσκευασίας και επισήμανσης προϊόντων σύμφωνα με τους στόχους, τις γενικές αρχές και τους κανόνες που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό·

β) «βιολογικό προϊόν»: το γεωργικό προϊόν που προκύπτει από τη βιολογική παραγωγή·

γ) «φυτική παραγωγή»: η παραγωγή γεωργικών προϊόντων με καλλιέργεια φυτών και η συγκομιδή προϊόντων αγρίων φυτών για εμπορικούς σκοπούς·

δ) «ζωική παραγωγή»: η παραγωγή κατοικίδιων ή εξημερωμένων χερσαίων ζώων (συμπεριλαμβάνονται τα έντομα)·

ε) «υδατοκαλλιέργεια»: η εκτροφή ή καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών με τεχνικές που αποσκοπούν στην αύξηση της παραγωγής πέραν της φυσικής ικανότητας του περιβάλλοντος, εφόσον οι εν λόγω οργανισμοί παραμένουν στην κυριότητα φυσικού ή νομικού προσώπου σε όλη τη διάρκεια της εκτροφής ή καλλιέργειας έως και τη συγκομιδή·

στ) «μετατροπή»: η μετάβαση από μη βιολογική σε βιολογική γεωργία·

ζ) «παρασκευή»: οι εργασίες διατήρησης ή/και μεταποίησης βιολογικών προϊόντων (συμπεριλαμβάνονται η σφαγή και ο τεμαχισμός, στην περίπτωση των κτηνοτροφικών προϊόντων), καθώς και η συσκευασία ή/και οι μεταβολές στη σχετική με τη βιολογική μέθοδο παραγωγής επισήμανση·

η) «διάθεση στην αγορά»: ο όρος χρησιμοποιείται υπό την έννοια του άρθρου 3 σημείο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[13]·

θ) «επισήμανση»: κάθε ένδειξη, διακριτικό στοιχείο, εμπορικό σήμα, εμπορική επωνυμία, εικόνα ή σύμβολο που τοποθετείται στη συσκευασία, στα έγγραφα, στις επιγραφές, ετικέτες, δακτυλίους ή στεφάνες που συνοδεύουν προϊόντα τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 ή αναφέρονται σε αυτά·

ι) «αρμόδια αρχή»: η κεντρική αρχή κράτους μέλους που είναι αρμόδια για την οργάνωση των επισήμων ελέγχων στον τομέα της βιολογικής παραγωγής ή άλλη αρχή, στην οποία έχει μεταβιβαστεί η συγκεκριμένη αρμοδιότητα και, όπου ενδείκνυται, η αντίστοιχη αρχή τρίτης χώρας·

ια) «φορέας ελεγχου»: ανεξάρτητος τρίτος, στον οποίο η αρμόδια αρχή έχει αναθέσει ορισμένα ελεγκτικά καθήκοντα·

ιβ) «πιστοποιητικό»: έγγραφη βεβαίωση που εκδίδεται από αρμόδια αρχή ή φορέα ελέγχου και από την οποία προκύπτει ότι μια επιχείρηση ή μια δεδομένη παρτίδα προϊόντων διαπιστώθηκε ότι ανταποκρίνεται στις αρχές και τους κανόνες που διέπουν τη βιολογική παραγωγή·

ιγ) «σήμα συμμόρφωσης»: βεβαίωση, σε μορφή σήματος, της συμμόρφωσης προς ένα συγκεκριμένο σύνολο προτύπων ή άλλων εγγράφων τυποποίησης·

ιδ) «συστατικό»: ο όρος χρησιμοποιείται υπό την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[14]·

ιε) «φυτοπροστατευτικά προϊόντα»: τα προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου[15]·

ιστ) «γενετικώς τροποποιημένος οργανισμός (ΓΤΟ)»: ο οργανισμός που ορίζεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[16]·

ιζ) «παραγόμενα/που παράγονται από ΓΤΟ»: προέρχονται από ΓΤΟ, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, αλλά δεν περιέχουν ούτε αποτελούνται από ΓΤΟ·

ιη) «προϊόντα που παράγονται με ΓΤΟ»: τα πρόσθετα τροφίμων και ζωοτροφών, οι αρτυματικές ύλες, οι βιταμίνες, τα ένζυμα, τα βοηθητικά μέσα επεξεργασίας, ορισμένα προϊόντα που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων (βάσει της οδηγίας 82/471/ΕΟΚ[17]), τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, τα λιπάσματα και τα

---

13 ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1· ο κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1642/2003 (ΕΕ L 245 της 29.9.2003, σ. 4).

14 ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29.

15 ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1.

16 ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

17 ΕΕ L 213 της 21.7.1982, σ. 8· η οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/20/ΕΚ (ΕΕ L 80 της 25.3.1999, σ. 20).

βελτιωτικά εδάφους, τα οποία παράγονται με διατροφή οργανισμών με υλικά που συνίστανται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, σε ΓΤΟ·

ιθ) «τρόφιμα»: ο όρος χρησιμοποιείται υπό την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002·

κ) «ζωοτροφές»: ο όρος χρησιμοποιείται υπό την έννοια του άρθρου 3 σημείο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002·

κα) «πρόσθετα ζωοτροφών»: τα προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[18]·

κβ) ο όρος «ισοδύναμα», σε περιγραφές διαφορετικών συστημάτων ή μέτρων, σημαίνει ότι αυτά είναι ικανά να ανταποκριθούν στους ίδιους στόχους και στις ίδιες αρχές.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ
ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Άρθρο 3
Στόχοι

Το βιολογικό σύστημα παραγωγής αποβλέπει στους ακόλουθους στόχους:

α) Συγκρότηση, σε πρακτικό και οικονομικά βιώσιμο διαχειριστικό σύστημα για τη γεωργία, της παραγωγής μεγάλης ποικιλίας προϊόντων με μεθόδους οι οποίες:

i) ελαχιστοποιούν τις δυσμενείς επιδράσεις στο περιβάλλον·

ii) διατηρούν και ενισχύουν ένα υψηλό επίπεδο βιοποικιλότητας στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και στις περιοχές που τις περιβάλλουν·

iii) διατηρούν, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, τους φυσικούς πόρους, όπως ύδατα, έδαφος, οργανικές ύλες και ατμοσφαιρικό αέρα·

iv) ανταποκρίνονται σε υψηλού επιπέδου πρότυπα μεταχείρισης των ζώων και, ειδικότερα, ικανοποιούν τις ιδιαίτερες ανάγκες συμπεριφοράς των διαφόρων ειδών ζώων.

β) Καθιέρωση της παραγωγής τροφίμων και άλλων γεωργικών προϊόντων που καλύπτει την καταναλωτική ζήτηση για προϊόντα παραγόμενα με φυσικές ή συγκρίσιμες με τις φυσικές διεργασίες και από ουσίες που συναντώνται στη φύση.

Άρθρο 4
Γενικές αρχές

Οι ακόλουθες γενικές αρχές ισχύουν για το σύνολο της βιολογικής παραγωγής:

α) προτιμάται η χρήση ζωντανών οργανισμών και μηχανικών μεθόδων παραγωγής αντί των συνθετικών υλικών·

[18] ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 29.

β) προτιμάται η χρήση φυσικών ουσιών αντί των συνθετικών χημικών ουσιών, οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο στις περιπτώσεις που δεν είναι διαθέσιμες στο εμπόριο φυσικές ουσίες·

γ) δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ΓΤΟ και προϊόντα παραγόμενα από ή με ΓΤΟ, εξαιρουμένων των κτηνιατρικών φαρμακευτικών προϊόντων·

δ) οι κανόνες της βιολογικής παραγωγής προσαρμόζονται στις τοπικές συνθήκες, ειδικές κτηνοτροφικές τεχνικές και στα τοπικά στάδια ανάπτυξης, ενώ ταυτόχρονα διατηρείται η κοινή έννοια της βιολογικής παραγωγής.

Άρθρο 5
Αρχές της βιολογικής γεωργίας

Για τη βιολογική γεωργία, επιπλέον των γενικών αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 4, ισχύουν οι ακόλουθες αρχές:

α) η γεωργία διατηρεί και βελτιώνει την ευφορία του εδάφους, προλαμβάνει και καταπολεμά τη διάβρωσή του και ελαχιστοποιεί τη ρύπανση·

β) στόχος της γεωργίας είναι η παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιότητας και όχι η μεγιστοποίηση της παραγωγής·

γ) ελαχιστοποιείται η χρήση μη ανανεώσιμων πόρων και εξωτερικών ως προς την εκμετάλλευση εισροών·

δ) τα απόβλητα και υποπροϊόντα ζωικής και φυτικής προέλευσης ανακυκλώνονται ως εισροές στη φυτική και τη ζωική παραγωγή, καθώς και για την παραγωγή ενέργειας·

ε) στις αποφάσεις που αφορούν την παραγωγή, λαμβάνεται υπόψη η τοπική ή περιφερειακή οικολογική ισορροπία·

στ) τα φυτά τρέφονται πρωτίστως μέσω του εδαφικού οικοσυστήματος·

ζ) η διατήρηση της υγείας των ζώων και των φυτών βασίζεται σε προληπτικές τεχνικές, στις οποίες συγκαταλέγεται η επιλογή κατάλληλων φυλών και ποικιλιών·

η) η τροφή των ζώων προέρχεται κατά κύριο λόγο από την εκμετάλλευση στην οποία αυτά εκτρέφονται ή παράγεται σε συνεργασία με άλλες βιολογικές εκμεταλλεύσεις της ίδιας περιφέρειας·

θ) τηρείται το ανώτατο επίπεδο καλής μεταχείρισης των ζώων·

ι) τα βιολογικά κτηνοτροφικά προϊόντα προέρχονται από ζώα που σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους, από τη γέννηση ή εκκόλαψή τους, εκτράφηκαν σε βιολογικές εκμεταλλεύσεις·

ια) οι φυλές επιλέγονται με προτίμηση σε γένη που χαρακτηρίζονται από αργό ρυθμό ανάπτυξης και με γνώμονα την ικανότητα προσαρμογής των ζώων στις τοπικές συνθήκες, τη ζωτικότητά τους και την αντοχή τους σε ασθένειες και προβλήματα υγείας·

ιβ) οι βιολογικές ζωοτροφές αποτελούνται κυρίως από συστατικά που είναι προϊόντα βιολογικής γεωργίας και από φυσικές ουσίες μη γεωργικής προέλευσης·

ιγ) εφαρμόζονται κτηνοτροφικές πρακτικές που ενισχύουν το ανοσοποιητικό σύστημα και τους φυσικούς μηχανισμούς άμυνας κατά των ασθενειών·

ιδ) η υδατοκαλλιέργεια ελαχιστοποιεί τις αρνητικές επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον·

ιε) οι ζωοτροφές που χρησιμοποιούνται στην υδατοκαλλιέργεια είναι προϊόντα αειφόρου αλιείας ή αποτελούνται κυρίως από συστατικά που είναι προϊόντα βιολογικής γεωργίας και από φυσικές ουσίες μη γεωργικής προέλευσης·

ιστ) δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ζώα με πολυπλοειδία.

Άρθρο 6
Αρχές της μεταποίησης

Για την παραγωγή μεταποιημένων βιολογικών τροφίμων και ζωοτροφών, επιπλέον των γενικών αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 4, ισχύουν οι ακόλουθες αρχές:

α) τα βιολογικά τρόφιμα και ζωοτροφές παράγονται κυρίως από συστατικά γεωργικής προέλευσης, τα οποία πρέπει να είναι βιολογικά, εκτός από τις περιπτώσεις που δεν είναι διαθέσιμα στο εμπόριο βιολογικά συστατικά·

β) πρόσθετα και βοηθητικά μέσα επεξεργασίας χρησιμοποιούνται στον ελάχιστο δυνατό βαθμό και μόνο σε περίπτωση απόλυτης τεχνολογικής ανάγκης·

γ) δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ιονίζουσες ακτινοβολίες.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ
ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Άρθρο 7
Γενικοί κανόνες για τη γεωργική παραγωγή

1. Η διαχείριση ολόκληρου του εμπορικού τμήματος της εκμετάλλευσης ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που ισχύουν για τη βιολογική παραγωγή ή τη μετατροπή προς βιολογική παραγωγή.

   Ωστόσο, μια εκμετάλλευση μπορεί να διαιρεθεί σε σαφώς χωριστές μονάδες, που δεν αποτελούν όλες αντικείμενο διαχείρισης σύμφωνα με τους κανόνες της βιολογικής παραγωγής, υπό ειδικούς όρους που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

   Σε περίπτωση που, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, δεν χρησιμοποιείται το σύνολο μιας εκμετάλλευσης για βιολογική παραγωγή, ο γεωργός διαχωρίζει τη γη, τα ζώα και τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για βιολογική παραγωγή από τα υπόλοιπα και τηρεί κατάλληλα βιβλία που αποδεικνύουν τον διαχωρισμό.

2. Οι γεωργοί οφείλουν να μην χρησιμοποιούν ΓΤΟ ούτε προϊόντα παραγόμενα από ΓΤΟ, στις περιπτώσεις που θα έπρεπε να γνωρίζουν την παρουσία τους μέσω των στοιχείων που αναγράφονται στην ετικέτα των σχετικών προϊόντων ή άλλου συνοδευτικού εγγράφου.

Στις περιπτώσεις που οι γεωργοί χρησιμοποιούν προϊόντα τα οποία έχουν προμηθευτεί από τρίτους για την παραγωγή βιολογικών τροφίμων ή ζωοτροφών, ζητούν από τον πωλητή να επιβεβαιώσει ότι τα πωληθέντα προϊόντα δεν έχουν παραχθεί με ΓΤΟ.

Άρθρο 8
Κανόνες φυτικής παραγωγής

1. Για τη βιολογική φυτική παραγωγή, επιπλέον των γενικών κανόνων που καθορίζονται στο άρθρο 7, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) η βιολογική φυτική παραγωγή βασίζεται σε τεχνικές άροσης και καλλιέργειας που διατηρούν ή αυξάνουν τις οργανικές ύλες του εδάφους, βελτιώνουν τη σταθερότητα και τη βιοποικιλότητά του και αποτρέπουν τη συμπύκνωση και τη διάβρωσή του·

β) η ευφορία και η βιολογική δραστικότητα του εδάφους διατηρούνται και βελτιώνονται με πολυετή αμειψισπορά, συμπεριλαμβανομένης της χλωρής λίπανσης, και με τη διασπορά κοπριάς και οργανικών υλών από βιολογικές εκμεταλλεύσεις·

γ) επιπροσθέτως, μπορούν να χρησιμοποιούνται λιπάσματα και βελτιωτικά εδάφους που συμβιβάζονται με τους στόχους και τις αρχές της βιολογικής παραγωγής, εφόσον αυτά έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 11·

δ) δεν χρησιμοποιούνται ανόργανα αζωτούχα λιπάσματα·

ε) όλες οι εφαρμοζόμενες τεχνικές φυτικής παραγωγής αποτρέπουν ή ελαχιστοποιούν τη συμμετοχή στη μόλυνση του περιβάλλοντος·

στ) η πρόληψη των ζημιών που προκαλούνται από βλαβερούς οργανισμούς, ασθένειες και ζιζάνια βασίζεται πρωτίστως στην επιλογή ειδών και ποικιλιών, στην αμειψισπορά και στις καλλιεργητικές τεχνικές·

ζ) σε περίπτωση απειλής για τις καλλιέργειες, μπορούν να χρησιμοποιούνται φυτοπροστατευτικά προϊόντα που συμβιβάζονται με τους στόχους και τις αρχές της βιολογικής παραγωγής, εφόσον αυτά έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 11·

η) η χρήση τυχόν εγκεκριμένων συνθετικών ουσιών υπόκειται σε όρους και περιορισμούς, όσον αφορά τις καλλιέργειες στις οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται, τον τρόπο εφαρμογής, τη δοσολογία, τα χρονικά όρια χρήσης και την επαφή με τις καλλιέργειες·

θ) μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο σπόροι προς σπορά και πολλαπλασιαστικό υλικό που έχουν παραχθεί με βιολογική μέθοδο. Προς τούτο, το μητρικό φυτό, στην περίπτωση των σπόρων, και το γονικό φυτό, στην περίπτωση του αγενούς πολλαπλασιαστικού υλικού, έχουν παραχθεί σύμφωνα με τους κανόνες του παρόντος κανονισμού τουλάχιστον επί μία γενεά ή, προκειμένου για πολυετείς καλλιέργειες, επί δύο καλλιεργητικές περιόδους.

2. Η συλλογή βρώσιμων φυτών που αναπτύσσονται στη φύση, σε φυσικούς χώρους, δάση και γεωργικές εκτάσεις και μερών των φυτών αυτών, θεωρείται βιολογική μέθοδος παραγωγής, υπό τον όρο ότι:

α) για μία τριετία πριν από τη συλλογή, δεν είχαν χρησιμοποιηθεί στις εν λόγω εκτάσεις άλλα προϊόντα πλην των εγκεκριμένων σύμφωνα με το άρθρο 11·

β) η συλλογή δεν θίγει τη σταθερότητα του φυσικού ενδιαιτήματος ή τη διατήρηση των ειδών στην περιοχή συλλογής.

Άρθρο 9
Κανόνες ζωικής παραγωγής

Για τη ζωική παραγωγή, επιπλέον των γενικών κανόνων που καθορίζονται στο άρθρο 7, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) ως προς την προέλευση των ζώων:

i) το ζωικό κεφάλαιο της βιολογικής κτηνοτροφίας γεννιέται και εκτρέφεται σε βιολογικές εκμεταλλεύσεις·

ii) μπορούν να εισάγονται σε εκμετάλλευση, με σκοπό την αναπαραγωγή, ζώα που δεν έχουν εκτραφεί με βιολογική μέθοδο, υπό ειδικούς όρους που θα καυοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2·

β) ως προς τις κτηνοτροφικές τεχνικές και τις συνθήκες στέγασης των ζώων:

i) το προσωπικό που διατηρεί ζώα διαθέτει τις απαραίτητες γνώσεις και πείρα όσον αφορά την υγεία και τις ανάγκες προστασίας των ζώων·

ii) οι κτηνοτροφικές τεχνικές, συμπεριλαμβανομένων των δεικτών πυκνότητας, και οι συνθήκες στέγασης εξασφαλίζουν την κάλυψη των αναγκών της ανάπτυξης, της φυσιολογίας και του έθους των ζώων·

iii) τα ζώα έχουν μόνιμη πρόσβαση σε χώρους ελεύθερης βοσκής, κατά προτίμηση βοσκότοπους, όποτε το επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες και η κατάσταση του εδάφους·

iv) ο αριθμός των ζώων περιορίζεται με σκοπό την ελαχιστοποίηση της υπερβόσκησης, της κατασκαφής του εδάφους, της διάβρωσής του και της ρύπανσης που προκαλείται από τα ζώα ή τη διασπορά της κοπριάς τους·

v) τα ζώα βιολογικής εκτροφής διατηρούνται χωριστά ή μπορούν εύκολα να διαχωριστούν από τα υπόλοιπα·

vi) η πρόσδεση και η απομόνωση των ζώων απαγορεύονται, εκτός εάν το υπαγορεύουν λόγοι ασφάλειας, προστασίας ή κτηνιατρικοί για μεμονωμένα ζώα και για περιορισμένο χρονικό διάστημα·

vii) η χρονική διάρκεια της μεταφοράς των ζώων στα σφαγεία ελαχιστοποιείται·

viii) η ταλαιπωρία των ζώων, συμπεριλαμβανομένου του ακρωτηριασμού, περιορίζεται στο ελάχιστο·

ix) τα μελισσοκομεία πρέπει να εγκαθίστανται σε περιοχές που εξασφαλίζουν πηγές νέκταρ και γύρης οι οποίες συνίστανται κυρίως σε βιολογικές

καλλιέργειες ή/και αυτοφυή βλάστηση και σε ικανή απόσταση από πηγές μόλυνσης των μελισσοκομικών προϊόντων·

x) οι κυψέλες και ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται στη μελισσοκομία πρέπει να είναι κατασκευασμένα από φυσικά υλικά·

xi) η καταστροφή των μελισσών στις κηρήθρες ως πρακτική συνδεόμενη με τη συγκομιδή των μελισσοκομικών προϊόντων απαγορεύεται·

γ) ως προς την αναπαραγωγή:

i) η αναπαραγωγή δεν υποβοηθείται με ορμονική αγωγή, εξαιρουμένων των διαταραχών της αναπαραγωγής που χρειάζονται θεραπευτική αγωγή·

ii) δεν χρησιμοποιούνται τεχνικές κλωνοποίησης και εμβρυομεταφοράς·

iii) η κατάλληλη επιλογή φυλών συμβάλλει στην αποφυγή των ταλαιπωριών και της ανάγκης ακρωτηριασμού των ζώων·

δ) ως προς τις ζωοτροφές:

i) τα ζώα τρέφονται με βιολογικές ζωοτροφές, των οποίων ένα ποσοστό μπορεί να προέρχεται από γεωργικές μονάδες που βρίσκονται σε φάση μετατροπής προς βιολογική γεωργία, και οι οποίες καλύπτουν τις διατροφικές απαιτήσεις των ζώων στα διάφορα στάδια της ανάπτυξής τους·

ii) τα ζώα έχουν μόνιμη πρόσβαση σε βοσκότοπους ή ακατέργαστη χορτονομή·

iii) επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται πρόσθετα ζωοτροφών, μόνον εάν έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 11·

iv) δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται αυξητικοί παράγοντες και συνθετικά αμινοξέα·

v) τα θηλάζοντα ζώα τρέφονται με φυσικό γάλα, κατά προτίμηση μητρικό·

ε) ως προς την πρόληψη των ασθενειών και την κτηνιατρική αγωγή:

i) η πρόληψη των ασθενειών βασίζεται στην επιλογή φυλών και γενών, στις κτηνοτροφικές διαχειριστικές πρακτικές, σε υψηλής ποιότητας ζωοτροφές και σωματική άσκηση, στον ενδεδειγμένο δείκτη πυκνότητας των ζώων και σε επαρκείς και κατάλληλους χώρους στέγασης, στους οποίους διατηρούνται υγιεινές συνθήκες·

ii) τα κρούσματα ασθενειών αντιμετωπίζονται αμέσως, ώστε να αποφεύγεται η ταλαιπωρία των ζώων· όπου είναι απαραίτητο, μπορούν να χρησιμοποιούνται αλλοπαθητικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των αντιβιοτικών, εάν αντενδείκνυται η χρήση φυτοθεραπευτικών, ομοιοπαθητικών και λοιπών προϊόντων.

Άρθρο 10

Κανόνες παραγωγής για την υδατοκαλλιέργεια

1. Η Επιτροπή θεσπίζει κανόνες παραγωγής για τη βιολογική υδατοκαλλιέργεια, συμπεριλαμβανομένων κανόνων για τη μετατροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 31

παράγραφος 2 και σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές που καθορίζονται στον τίτλο ΙΙ.

2. Μέχρι να θεσπιστούν οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 κανόνες, εφαρμόζονται οι εθνικοί κανόνες ή, ελλείψει αυτών, αποδεκτά ή αναγνωρισμένα από τα κράτη μέλη ιδιωτικά πρότυπα, υπό τον όρο ότι εξυπηρετούν τους στόχους και είναι σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στον τίτλο ΙΙ.

Άρθρο 11

Χρήση ορισμένων προϊόντων και ουσιών στη βιολογική γεωργία

1. Η Επιτροπή θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2 και σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές που καθορίζονται στον τίτλο ΙΙ, ειδικά κριτήρια έγκρισης για τα ακόλουθα προϊόντα και ουσίες που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στη βιολογική γεωργία, ως εξής:

α) φυτοπροστατευτικά προϊόντα,

β) λιπάσματα και βελτιωτικά εδάφους,

γ) φυτικά, ζωικά και ανόργανα υλικά ζωοτροφών

δ) πρόσθετα ζωοτροφών,

ε) καθαριστικά υλικά,

στ) άλλες ουσίες.

2. Η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με την έγκριση των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 προϊόντων και ουσιών και καθορίζει τις προϋποθέσεις και τα όρια χρήσης τους με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 12

Μετατροπή

Για τις εκμεταλλεύσεις στις οποίες αρχίζει η βιολογική παραγωγή ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) πριν από την πρώτη περίοδο καλλιέργειας φυτών που πρόκειται να καλλιεργηθούν με βιολογικές μεθόδους παραγωγής, δεν πρέπει να έχουν χρησιμοποιηθεί, για χρονικό διάστημα που θα καθοριστεί με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2, προϊόντα που δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στη βιολογική γεωργία·

β) τα ζώα που υπάρχουν στην εκμετάλλευση μπορούν να θεωρούνται βιολογικά μετά την παρέλευση μεταβατικής περιόδου, η οποία θα καθοριστεί με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2·

γ) το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα από πρώην μη βιολογικά ζώα γαλακτοπαραγωγής μπορούν να πωλούνται ως βιολογικά μετά από ένα χρονικό διάστημα που θα καθοριστεί με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2·

δ) στις περιπτώσεις που η ίδια γεωργική μονάδα εν μέρει εφαρμόζει βιολογικές μεθόδους παραγωγής και εν μέρει βρίσκεται σε φάση μετατροπής προς βιολογική

παραγωγή, ο γεωργός διαχωρίζει τη γη, τα ζώα και τα προϊόντα και τηρεί κατάλληλα βιβλία που αποδεικνύουν τον διαχωρισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ

Άρθρο 13
Κανόνες παραγωγής για τις ζωοτροφές

1. Η παραγωγή βιολογικών ζωοτροφών διαχωρίζεται από την παραγωγή μη βιολογικών ζωοτροφών.

2. Τα βιολογικά υλικά ζωοτροφών ή/και τα υλικά ζωοτροφών που προέρχονται από παραγωγή σε φάση μετατροπής δεν χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα με ίδια υλικά μη βιολογικής παραγωγής στη σύνθεση βιολογικών ζωοτροφών.

3. Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται εξάνιο και άλλοι οργανικοί διαλύτες.

4. Οι παραγωγοί ζωοτροφών οφείλουν να μην χρησιμοποιούν ΓΤΟ ούτε προϊόντα παραγόμενα από ΓΤΟ, στις περιπτώσεις που θα έπρεπε να γνωρίζουν την παρουσία τους μέσω των στοιχείων που αναγράφονται στην ετικέτα των σχετικών προϊόντων ή άλλου συνοδευτικού εγγράφου.

   Στις περιπτώσεις που οι παραγωγοί ζωοτροφών χρησιμοποιούν, στην παραγωγή ζωοτροφών για τη βιολογική κτηνοτροφία, συστατικά και πρόσθετα τα οποία έχουν προμηθευτεί από τρίτους, ζητούν από τον πωλητή να επιβεβαιώσει ότι τα πωληθέντα προϊόντα δεν έχουν παραχθεί με ΓΤΟ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΕΤΑΠΟΙΗΜΕΝΩ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Άρθρο 14
Γενικοί κανόνες παραγωγής για τα μεταποιημένα προϊόντα

1. Η σύνθεση των βιολογικών μεταποιημένων τροφίμων πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:

   α) τουλάχιστον το 95%, κατά βάρος, των γεωργικής προέλευσης συστατικών του προϊόντος είναι βιολογικά·

   β) συστατικά μη γεωργικής προέλευσης και βοηθητικά μέσα επεξεργασίας μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνον εάν έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 15·

   γ) μη βιολογικά συστατικά γεωργικής προέλευσης μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνον εάν έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 15·.

2. Η λήψη, μεταποίηση και αποθήκευση των βιολογικών τροφίμων εκτελούνται με προσοχή, ώστε να αποφεύγεται η απώλεια ιδιοτήτων των συστατικών. Δεν χρησιμοποιούνται ουσίες και τεχνικές που αποκαθιστούν τις εν λόγω ιδιότητες ή διορθώνουν τις συνέπειες αμέλειας κατά τη μεταποίηση των συγκεκριμένων προϊόντων.

3. Οι μεταποιητές οφείλουν να μην χρησιμοποιούν ΓΤΟ ούτε προϊόντα παραγόμενα από ΓΤΟ, στις περιπτώσεις που θα έπρεπε να γνωρίζουν την παρουσία τους μέσω των στοιχείων που αναγράφονται στην ετικέτα των σχετικών προϊόντων ή άλλου συνοδευτικού εγγράφου.

Στις περιπτώσεις που οι μεταποιητές χρησιμοποιούν συστατικά και βοηθητικά μέσα επεξεργασίας τα οποία έχουν προμηθευτεί από τρίτους για την παραγωγή βιολογικών τροφίμων ή ζωοτροφών, ζητούν από τον πωλητή να επιβεβαιώσει ότι τα πωληθέντα προϊόντα δεν έχουν παραχθεί με ΓΤΟ.

Άρθρο 15

Χρήση ορισμένων προϊόντων και ουσιών στη μεταποίηση

1. Η Επιτροπή θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2 και σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές που καθορίζονται στον τίτλο ΙΙ, ειδικά κριτήρια για την έγκριση συστατικών μη γεωργικής προέλευσης και βοηθητικών μέσων επεξεργασίας που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στην παραγωγή βιολογικών μεταποιημένων τροφίμων.

2. Η Επιτροπή θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2 και σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές που καθορίζονται στον τίτλο ΙΙ, ειδικά κριτήρια για την έγκριση συστατικών γεωργικής προέλευσης που δεν είναι βιολογικά, αλλά επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στην παραγωγή βιολογικών μεταποιημένων τροφίμων, εφόσον δεν είναι διαθέσιμα στο εμπόριο βιολογικά συστατικά γεωργικής προέλευσης.

3. Η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με την έγκριση των προϊόντων και ουσιών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 και, όπου είναι απαραίτητο, καθορίζει τις προϋποθέσεις και τα όρια χρήσης τους με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4
ΕΥΕΛΙΞΙΑ

Άρθρο 16

Λιγότερο περιοριστικοί κανόνες παραγωγής

1. Η Επιτροπή δύναται να προβλέπει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2 και σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές που καθορίζονται στον τίτλο ΙΙ, την έγκριση εξαιρέσεων από τους κανόνες παραγωγής που καθορίζονται στα κεφάλαια 1 έως 3, υπό τους όρους της παραγράφου 2.

2. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 εξαιρέσεις περιορίζονται στο ελάχιστο και είναι δυνατόν να προβλέπονται μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εφόσον είναι αναγκαίες, προκειμένου να επιτευχθεί η βιωσιμότητα των γεωργικών μονάδων που ξεκινούν τη βιολογική παραγωγή, ιδίως στην περίπτωση των εκμεταλλεύσεων που λειτουργούν σε περιοχές όπου η βιολογική παραγωγή βρίσκεται σε πρώιμο στάδιο ανάπτυξης·

β) εφόσον είναι αναγκαίες, προκειμένου να εξασφαλιστεί η διατήρηση της βιολογικής παραγωγής σε εκμεταλλεύσεις που αντιμετωπίζουν κλιματικούς, γεωγραφικούς ή διαρθρωτικούς περιορισμούς·

γ) εφόσον είναι αναγκαίες, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πρόσβαση σε ζωοτροφές, σπόρους προς σπορά και αγενές φυτικό πολλαπλασιαστικό υλικό, σε ζωντανά ζώα και άλλες γεωργικές εισροές, όταν οι εν λόγω εισροές δεν είναι διαθέσιμες στο εμπόριο σε μορφή βιολογικού προϊόντος·

δ) εφόσον είναι αναγκαίες, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πρόσβαση σε συστατικά γεωργικής προέλευσης, τα οποία δεν είναι διαθέσιμα στο εμπόριο σε μορφή βιολογικού προϊόντος·

ε) εφόσον είναι αναγκαίες για την επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων που συνδέονται με τη διαχείριση του βιολογικού ζωικού κεφαλαίου·

στ) εφόσον είναι αναγκαίες, προκειμένου να συνεχιστεί η παραγωγή παραδοσιακών ειδών διατροφής, που ήσαν ευρέως γνωστά τουλάχιστον πριν από μία γενεά·

ζ) σε καταστροφικές περιστάσεις, όπου απαιτούνται προσωρινά μέτρα για να συνεχιστεί ή να ξαναρχίσει η βιολογική παραγωγή·

η) σε περίπτωση επιβολής, βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας, περιορισμών και υποχρεώσεων σχετικών με την προστασία της υγείας του ανθρώπου και των ζώων.

3. Η Επιτροπή δύναται να καθορίζει ειδικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στην παράγραφο 1 εξαιρέσεων, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ IV
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ

Άρθρο 17
Χρήση όρων που αναφέρονται στη βιολογική παραγωγή

1. Ο όροι που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι, καθώς και τα παράγωγα και σμικρυντικά τους μπορούν να χρησιμοποιούνται, μόνα ή σε συνδυασμό, σε όλη την έκταση και σε οποιαδήποτε γλώσσα της Κοινότητας για την επισήμανση και τη διαφήμιση προϊόντων που παράγονται και ελέγχονται, ή εισάγονται, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

2. Ο όροι που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι, καθώς και τα παράγωγα και σμικρυντικά τους, μόνα ή σε συνδυασμό, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται σε κανένα σημείο και σε καμία γλώσσα της Κοινότητας για την επισήμανση και τη διαφήμιση προϊόντων που δεν παράγονται και δεν ελέγχονται, ή δεν εισάγονται, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν είναι σαφές ότι οι όροι αυτοί δεν μπορούν να συσχετιστούν με τη γεωργική παραγωγή.

3. Ο όροι που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι, καθώς και τα παράγωγα και σμικρυντικά τους, μόνα ή σε συνδυασμό, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για προϊόντα στην ετικέτα των οποίων αναγράφεται ότι περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από ΓΤΟ.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την τήρηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

5. Η Επιτροπή δύναται να αναπροσαρμόζει τον κατάλογο όρων του παραρτήματος Ι, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 18
Υποχρεωτικές ενδείξεις

1. Σε περίπτωση χρήσης όρου που αναφέρεται στο άρθρο 17 ή παραγώγου ή σμικρυντικού του στην επισήμανση προϊόντων που παράγονται στην Κοινότητα, πρέπει να εμφαίνονται στην ετικέτα και οι ακόλουθες ενδείξεις:

   α) ο αναφερόμενος στο άρθρο 22 παράγραφος 7 κωδικός αριθμός του φορέα που είναι αρμόδιος για τη διενέργεια των ελέγχων στους οποίους υπόκειται η επιχείρηση·

   β) εφόσον δεν χρησιμοποιείται το αναφερόμενο στο άρθρο 19 λογότυπο, τουλάχιστον μία από τις ενδείξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ, με κεφαλαία γράμματα

2. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 ενδείξεις αναγράφονται σε εμφανή θέση και κατά τρόπο ώστε να είναι ευδιάκριτες, ευανάγνωστες και ανεξίτηλες.

   Επιπλέον, η Επιτροπή θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2, ειδικά κριτήρια για την εμφάνιση και το μέγεθος των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 ενδείξεων.

3. Η Επιτροπή δύναται να αναπροσαρμόζει τον κατάλογο ενδείξεων του παραρτήματος ΙΙ, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

4. Για τα προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες, η χρήση των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 ενδείξεων είναι προαιρετική.

Άρθρο 19
Κοινοτικό λογότυπο βιολογικής παραγωγής

Η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2, κοινοτικό λογότυπο, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιείται στην επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των προϊόντων που παράγονται και ελέγχονται, ή εισάγονται, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 20

Ισχυρισμοί στην επισήμανση και τη διαφήμιση

1. Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στις ετικέτες ούτε στη διαφήμιση γενικοί ισχυρισμοί, κατά τους οποίους ένα συγκεκριμένο σύνολο ιδιωτικών ή εθνικών προτύπων για τα βιολογικά προϊόντα είναι αυστηρότερο, πιο βιολογικό ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο ανώτερο από τους κανόνες του παρόντος κανονισμού ή από οποιαδήποτε άλλο σύνολο βιολογικών προτύπων.

   Ωστόσο, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στις ετικέτες ή στη διαφήμιση ενδείξεις που αναφέρονται σε συγκεκριμένα στοιχεία της μεθόδου παραγωγής η οποία χρησιμοποιείται για ένα προϊόν, μόνο με την προϋπόθεση ότι αυτές αποτελούν αληθείς δηλώσεις πραγματικών στοιχείων και, κατά τα λοιπά, πληρούν τις γενικές απαιτήσεις για την επισήμανση που καθορίζονται στην οδηγία 2000/13/ΕΚ.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την τήρηση των όρων του παρόντος άρθρου.

3. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει μέτρα για να διασφαλίσει την τήρηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

Ειδικές απαιτήσεις για την επισήμανση

Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2, ειδικές απαιτήσεις για την επισήμανση των βιολογικών ζωοτροφών και των προϊόντων των εκμεταλλεύσεων που βρίσκονται σε φάση μετατροπής.

ΤΙΤΛΟΣ V
ΈΛΕΓΧΟΙ

Άρθρο 22

Σύστημα ελέγχου

1. Τα κράτη μέλη συγκροτούν σύστημα ελέγχου προς εφαρμογή στις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.

2. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004, το είδος και η συχνότητα των ελέγχων καθορίζονται με βάση ανάλυση του κινδύνου παρατυπιών στο πεδίο κάθε δραστηριότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού.

3. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για τη διενέργεια των ελέγχων στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.

4. Η αρμόδια αρχή δύναται να αναθέτει ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τους ελέγχους σε έναν ή περισσότερους φορείς ελέγχου, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.

Οι φορείς ελέγχου πληρούν τις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού προτύπου EN 45011 ή του οδηγού ISO Guide 65 «Γενικές απαιτήσεις για φορείς που προβαίνουν σε πιστοποίηση προϊόντων», στην έκδοση που έχει κοινοποιηθεί πιο πρόσφατα με δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σειρά C*.

5. Οι εγκεκριμένοι φορείς ελέγχου παρέχουν στην αρμόδια αρχή πρόσβαση στα γραφεία και στις εγκαταστάσεις τους, καθώς και κάθε πληροφορία και αρωγή που η αρμόδια αρχή κρίνει απαραίτητες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών της σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

6. Η αρμόδια αρχή δεν δύναται να αναθέτει στους φορείς ελέγχου τα ακόλουθα καθήκοντα:

   α) την εποπτεία και τον έλεγχο άλλων φορέων ελέγχου·

   β) την αρμοδιότητα έγκρισης των αναφερόμενων στο άρθρο 16 εξαιρέσεων, εκτός αντίθετης πρόβλεψης στις ειδικές προϋποθέσεις που έχει θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

7. Τα κράτη μέλη αποδίδουν κωδικό αριθμό σε κάθε φορέα που είναι αρμόδιος για τη διενέργεια ελέγχων βάσει του παρόντος κανονισμού.

8. Το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου κάθε έτους, οι εγκεκριμένοι φορείς ελέγχου διαβιβάζουν στην αρμόδια αρχή κατάλογο των επιχειρήσεων τις οποίες είχαν ελέγξει έως τις 31 Δεκεμβρίου του προηγουμένου έτους, συνοδευόμενο από συνοπτική έκθεση των ελεγκτικών δραστηριοτήτων τους κατά το προηγούμενο έτος.

Άρθρο 23
Προσχώρηση στο σύστημα ελέγχου

1. Κάθε επιχειρηματίας που παράγει, παρασκευάζει, αποθηκεύει, εισάγει ή εξάγει από ή προς τρίτη χώρα προϊόντα που προσδιορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο με σκοπό τη μετέπειτα εμπορία τους ή που εμπορεύεται τα εν λόγω προϊόντα:

   α) γνωστοποιεί τη δραστηριότητα αυτή σε αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο την ασκεί·

   β) υποβάλλει την επιχείρησή του στο σύστημα ελέγχου.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου τις επιχειρήσεις που πωλούν απευθείας τα ανωτέρω προϊόντα στον τελικό καταναλωτή ή χρήστη, υπό τον όρο ότι δεν τα παράγουν, δεν τα παρασκευάζουν, τα αποθηκεύουν μόνο σε χώρους που συνδέονται με τα σημεία πώλησης και δεν τα εισάγουν από τρίτη χώρα.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε επιχείρηση που τηρεί τους κανόνες του παρόντος κανονισμού και καταβάλλει εύλογο τέλος ως συνεισφορά στις δαπάνες ελέγχου να δικαιούται κάλυψη από το σύστημα ελέγχου.

4. Η αρμόδια αρχή τηρεί ενημερωμένο κατάλογο με τις επωνυμίες και τις διευθύνσεις των επιχειρήσεων που υπάγονται στο σύστημα ελέγχου.

Άρθρο 24
Πιστοποίηση

1 Η αρμόδια αρχή και οι εγκεκριμένοι φορείς ελέγχου δύνανται να χορηγούν πιστοποιητικά, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος χρήσης των οικείων σημάτων συμμόρφωσης με βιολογικά πρότυπα, στις επιχειρήσεις που υπάγονται στο σύστημα ελέγχου.

2. Η αρμόδια αρχή δεν δύναται να μην χορηγεί πιστοποιητικά ή να μην επιτρέπει τη χρήση του οικείου σήματος συμμόρφωσης για προϊόντα που πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

3. Ο φορέας ελέγχου δεν δύναται να μην χορηγεί πιστοποιητικά ή να μην επιτρέπει τη χρήση του οικείου σήματος συμμόρφωσης για προϊόντα που έχουν πιστοποιηθεί από άλλον εγκεκριμένο φορέα ελέγχου, εφόσον ο τελευταίος έχει εκτιμήσει και πιστοποιήσει τη συμμόρφωση με βιολογικά πρότυπα τα οποία είναι ισοδύναμα με εκείνα του πρώτου φορέα ελέγχου.

Εάν ο φορέας ελέγχου αρνηθεί να χορηγήσει πιστοποιητικό ή να επιτρέψει τη χρήση του οικείου σήματος συμμόρφωσης, οφείλει να αποδείξει ότι τα βιολογικά πρότυπα, ως προς τα οποία έχει ήδη πιστοποιηθεί το σχετικό προϊόν, δεν είναι ισοδύναμα με τα δικά του.

Τα τέλη που εισπράττονται για τη χορήγηση του πιστοποιητικού ή του σήματος συμμόρφωσης είναι εύλογα.

Άρθρο 25
Μέτρα για τις παραβάσεις και τις παρατυπίες

1. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί:

α) παρατυπία όσον αφορά τη συμμορφώσει με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, η αρμόδια αρχή μεριμνά ώστε οι ενδείξεις και το λογότυπο που προβλέπονται στα άρθρα 17, 18 και 19 να μην χρησιμοποιηθούν στο σύνολο της παρτίδας ή του κύκλου παραγωγής που εθίγη από την παρατυπία αυτή·

β) προφανής παράβαση ή παράβαση με παρατεταμένο αποτέλεσμα, η αρμόδια αρχή απαγορεύει στην ενεχόμενη επιχείρηση να εμπορεύεται προϊόντα με ενδείξεις αναφερόμενες στη βιολογική μέθοδο παραγωγής, για χρονικό διάστημα που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή.

2. Τα στοιχεία που αφορούν παρατυπίες ή παραβάσεις οι οποίες θίγουν τη βιολογική ιδιότητα ενός προϊόντος γνωστοποιούνται αμέσως από τους σχετικούς φορείς ελέγχου, αρμόδιες αρχές και κράτη μέλη προς αλλήλους και, όπου ενδείκνυται, στην Επιτροπή.

Το επίπεδο γνωστοποίησης εξαρτάται από τη σοβαρότητα και την έκταση της διαπιστωθείσας παρατυπίας ή παράβασης.

Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει προδιαγραφές για τη μορφή των ανωτέρω γνωστοποιήσεων, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 26
Ανταλλαγή πληροφοριών

Κατόπιν αιτήσεως, η οποία δικαιολογείται δεόντως από την ανάγκη εγγύησης της παραγωγής προϊόντος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες αρχές και οι φορείς ελέγχου ανταλλάσσουν κατάλληλες πληροφορίες για τα αποτελέσματα των οικείων ελέγχων με άλλες αρμόδιες αρχές και φορείς ελέγχου. Δύνανται επίσης να ανταλλάσσουν τις πληροφορίες αυτές με δική τους πρωτοβουλία.

ΤΙΤΛΟΣ VI
ΕΜΠΟΡΙΟ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 27
Εισαγωγές από τρίτες χώρες

1. Προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες μπορούν να διατίθενται στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, εφόσον είναι σύμφωνα με τις διατάξεις των τίτλων ΙΙ, ΙΙΙ και IV του παρόντος κανονισμού.

2. Οι επιχειρήσεις τρίτων χωρών που επιθυμούν να διαθέσουν τα προϊόντα τους στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, υπό τους όρους της παραγράφου 1, υποβάλλουν τις δραστηριότητές τους σε αρμόδια αρχή ή φορέα ελέγχου που αναφέρεται στον τίτλο V, εφόσον η εν λόγω αρχή ή φορέας διενεργεί ελέγχους στην τρίτη χώρα παραγωγής, ή σε εγκεκριμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5 φορέα ελέγχου.

3. Προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες μπορούν επίσης να διατίθενται στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, υπό τους εξής όρους:

   α) το προϊόν έχει παραχθεί σύμφωνα με πρότυπα παραγωγής που είναι ισοδύναμα με τα εφαρμοζόμενα στη βιολογική παραγωγή στην Κοινότητα, ή σύμφωνα με τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές του κώδικα *Codex Alimentarius*·

   β) ο παραγωγός υπόκειται σε ελεγκτικές ρυθμίσεις που είναι ισοδύναμες με εκείνες του κοινοτικού συστήματος ελέγχου ή σύμφωνες με τις κατευθυντήριες γραμμές του κώδικα *Codex Alimentarius*·

   γ) η επιχείρηση τρίτης χώρας που επιθυμεί να διαθέσει τα προϊόντα της στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, υπό τους όρους της παρούσας παραγράφου, έχει υποβάλει τις δραστηριότητές της σε αναγνωρισμένο σύμφωνα με την παράγραφο 4 σύστημα ελέγχου ή σε αναγνωρισμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5 φορέα ελέγχου·

   δ) το προϊόν καλύπτεται από πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές ή τους φορείς ελέγχου αναγνωρισμένης σύμφωνα με την παράγραφο 4 τρίτης χώρας ή από αναγνωρισμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5 φορέα ελέγχου, και το οποίο βεβαιώνει ότι το προϊόν πληροί τους όρους της παρούσας παραγράφου.

4. Η Επιτροπή αναγνωρίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2, τις τρίτες χώρες των οποίων τα πρότυπα παραγωγής και οι ελεγκτικές ρυθμίσεις είναι

ισοδύναμα με τα εφαρμοζόμενα στην Κοινότητα ή σύμφωνα με τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές του κώδικα *Codex Alimentarius* και καταρτίζει κατάλογο των χωρών αυτών.

Όταν εξετάζει τις αιτήσεις αναγνώρισης, η Επιτροπή καλεί την ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα να παράσχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Η Επιτροπή δύναται να αναθέτει σε εμπειρογνώμονες να εξετάσουν επιτόπου τους κανόνες παραγωγής και τις ελεγκτικές ρυθμίσεις της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας.

5. Προκειμένου για προϊόντα εισαγόμενα από τρίτη χώρα που δεν είναι αναγνωρισμένη σύμφωνα με την παράγραφο 4 και εφόσον η επιχείρηση δεν έχει υποβάλει τις δραστηριότητές της σε αρμόδια αρχή ή φορέα ελέγχου που αναφέρεται στον τίτλο V, η Επιτροπή αναγνωρίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2, τους φορείς ελέγχου που είναι αρμόδιοι να διενεργούν ελέγχους και να εκδίδουν πιστοποιητικά στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα για τους σκοπούς της παραγράφου 3 και καταρτίζει κατάλογο των εν λόγω φορέων ελέγχου.

Η Επιτροπή εξετάζει κάθε αίτηση αναγνώρισης που υποβάλλεται από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα ελέγχου εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα.

Όταν εξετάζει τις αιτήσεις αναγνώρισης, η Επιτροπή καλεί τον ενδιαφερόμενο φορέα ελέγχου να παράσχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Η Επιτροπή δύναται επίσης να αναθέτει σε εμπειρογνώμονες να εξετάσουν επιτόπου τους κανόνες παραγωγής και τις ελεγκτικές δραστηριότητες που ασκεί στην τρίτη χώρα ο ενδιαφερόμενος φορέας ελέγχου.

ΤΙΤΛΟΣ VII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28
Ελεύθερη κυκλοφορία των βιολογικών προϊόντων

Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να απαγορεύουν ούτε να περιορίζουν την εμπορία βιολογικών προϊόντων που πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, επικαλούμενα λόγους που έχουν σχέση με τη μέθοδο παραγωγής, την επισήμανση ή την παρουσίαση της μεθόδου αυτής.

Άρθρο 29
Διαβίβαση στοιχείων στην Επιτροπή

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν ετησίως στην Επιτροπή τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των αρμοδίων αρχών,

β) καταλόγους των φορέων ελέγχου με τους κωδικούς αριθμούς τους και, κατά περίπτωση, τα οικεία σήματα συμμόρφωσης με πρότυπα.

Άρθρο 30
Στατιστικά στοιχεία

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα στατιστικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και την παρακολούθησή της. Τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία εντάσσονται στο πλαίσιο του κοινοτικού στατιστικού προγράμματος.

Άρθρο 31
Διαχειριστική επιτροπή για τη βιολογική παραγωγή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη διαχειριστική επιτροπή για τη βιολογική παραγωγή (εφεξής καλούμενη «επιτροπή»).

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ[19].

3. Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

4. Η επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 32
Εκτελεστικές διατάξεις

Η Επιτροπή θεσπίζει λεπτομερείς διατάξεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2 και σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές που καθορίζονται στον τίτλο ΙΙ. Ειδικότερα, οι διατάξεις αυτές περιλαμβάνουν τα εξής:

α) λεπτομέρειες για τους κανόνες παραγωγής που καθορίζονται στον τίτλο ΙΙΙ, ιδίως δε, τις ειδικές απαιτήσεις και προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι γεωργοί και οι λοιποί παραγωγοί βιολογικών προϊόντων·

β) λεπτομέρειες για τους κανόνες επισήμανσης που καθορίζονται στον τίτλο IV·

γ) λεπτομερείς κανόνες για το σύστημα ελέγχου που καθορίζεται στον τίτλο V, ιδίως όσον αφορά τα ειδικά κριτήρια ανάθεσης καθηκόντων σε ιδιωτικούς φορείς ελέγχου και τα κριτήρια έγκρισης των φορέων αυτών·

δ) λεπτομέρειες για τους κανόνες που διέπουν τις εισαγωγές από τρίτες χώρες και καθορίζονται στον τίτλο VI, ιδίως όσον αφορά, αφενός τα κριτήρια και τις διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζονται στην αναγνώριση τρίτων χωρών και φορέων ελέγχου βάσει του άρθρου 27, συμπεριλαμβανομένης της δημοσίευσης των καταλόγων αναγνωρισμένων τρίτων χωρών και φορέων ελέγχου και, αφετέρου, το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 3 στοιχείο δ).

Άρθρο 33
Κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2009.

---

[19] ΕΕ L 340 της 9.12.1976, σ. 25.

2. Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 θεωρούνται παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 34
Μεταβατικά μέτρα

Είναι δυνατόν να θεσπιστούν μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2, προκειμένου να διευκολυνθεί η μετάβαση από τους κανόνες του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 σε εκείνους του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 35
Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2009.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Όροι αναφερόμενοι στο άρθρο 17 παράγραφος 1

– *στην ισπανική γλώσσα*: ecológico,

– *στην τσεχική γλώσσα*: ekologické,

– *στη δανική γλώσσα*: økologisk,

– *στη γερμανική γλώσσα*: ökologisch, biologisch,

– *στην εσθονική γλώσσα*: mahe, ökoloogiline,

– *στην ελληνική γλώσσα*: βιολογικό,

– *στην αγγλική γλώσσα*: organic,

– *στη γαλλική γλώσσα*: biologique,

– *στη γαελική γλώσσα*: orgánach,

– *στην ιταλική γλώσσα*: biologico,

– *στη λετονική γλώσσα*: bioloģiskā,

– *στη λιθουανική γλώσσα*: ekologiškas,

– *στην ουγγρική γλώσσα*: ökológiai,

– *στη μαλτεζική γλώσσα*: organiku,

– *στην ολλανδική γλώσσα*: biologisch,

– *στην πολωνική γλώσσα*: ekologiczne,

– *στην πορτογαλική γλώσσα*: biológico,

– *στη σλοβακική γλώσσα*: ekologické,

– *στη σλοβενική γλώσσα*: ekološki,

– *στη φινλανδική γλώσσα*: luonnonmukainen,

– *στη σουηδική γλώσσα*: ekologisk.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Ενδείξεις αναφερόμενες στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β)

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOSKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[20],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Δεδομένου ότι είναι αναγκαίο να σημειωθεί πρόοδος στην εφαρμογή του ευρωπαϊκού σχεδίου δράσης για τα βιολογικά τρόφιμα και τη βιολογική γεωργία[21], με συγκεκριμένα μέτρα που θα αποσκοπούν στην απλούστευσης και στην εξασφάλιση γενικής συνοχής, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου[22] θα καταργηθεί την [1η Ιανουαρίου 2009] και θα αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. …./2006 του Συμβουλίου της […] για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων[23].

(2) Βάσει του νέου καθεστώτος που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. …./2006 για τις εισαγωγές βιολογικών προϊόντων από τρίτες χώρες, τα βιολογικά προϊόντα που εισάγονται στην Κοινότητα πρέπει να επιτρέπεται να διατίθενται στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, εφόσον έχουν παραχθεί με τήρηση κανόνων παραγωγής και υπόκεινται σε ελεγκτικές ρυθμίσεις που είναι σύμφωνα ή ισοδύναμα με τις διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας.

(3) Προς τούτο, πρέπει να αναγνωρίζονται οι τρίτες χώρες, των οποίων τα πρότυπα παραγωγής και οι ελεγκτικές ρυθμίσεις είναι ισοδύναμα με τα εφαρμοζόμενα στην Κοινότητα και να δημοσιεύεται κατάλογος των χωρών αυτών. Πρέπει επίσης να αναγνωρίζονται και να εγγράφονται σε κατάλογο οι φορείς ελέγχου που είναι αρμόδιοι να διενεργούν ελέγχους σε χώρες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αναγνωρισμένων τρίτων χωρών. Οι επιχειρήσεις τρίτων χωρών που παράγουν

---

20 ΕΕ C … της …. 2006, σ. …

21 COM(2004) 415 τελικό.

22 ΕΕ L 198 της 22.7.1991, σ. 1· ο κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από ….

23 ΕΕ L … της …. 2006, σ. …

προϊόντα τηρώντας απευθείας τους κοινοτικούς κανόνες πρέπει να έχουν την ευχέρεια να επιλέγουν να υποβάλουν τις δραστηριότητές τους στις αρμόδιες αρχές και στους φορείς ελέγχου που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη.

(4) Το άρθρο 11 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να χορηγούν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, άδειες εισαγωγής υπό όρους για μεμονωμένα προϊόντα. Είναι συνεπώς σκόπιμο να τροποποιηθεί το άρθρο αυτό, ώστε να καταστεί δυνατή η αντικατάσταση του ισχύοντος καθεστώτος εισαγωγών από το νέο καθεστώς από την ανωτέρω ημερομηνία.

(5) Ως εκ τούτου, από την 1η Ιανουαρίου 2007 πρέπει να εφαρμόζεται το νέο καθεστώς. Αυτό, όμως, αφήνει ελάχιστα χρονικά περιθώρια για την εφαρμογή του, ιδίως όσον αφορά την αναγνώριση των φορέων ελέγχου που είναι αρμόδιοι για τη διενέργεια ελέγχων στις χώρες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αναγνωρισμένων τρίτων χωρών. Για να μην διαταραχθούν οι διεθνείς εμπορικές συναλλαγές, κρίνεται αναγκαίο να παραταθεί η δυνατότητα των κρατών μελών να χορηγούν άδειες εισαγωγής μεμονωμένων προϊόντων, μέχρι να τεθούν σε εφαρμογή τα αναγκαία μέτρα για τη λειτουργία του νέου καθεστώτος εισαγωγών.

(6) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 10 παράγραφος 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) έχουν υπαχθεί στο σύστημα ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 9 ή, προκειμένου για προϊόντα που εισάγονται βάσει του άρθρου 11 παράγραφοι 3 και 6, σε ισοδύναμα μέτρα·».

2) Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

1. Προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες μπορούν να διατίθενται στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, εφόσον είναι σύμφωνα με τις διατάξεις των τίτλων ΙΙ, ΙΙΙ και IV του παρόντος κανονισμού.

2. Οι επιχειρήσεις τρίτων χωρών που επιθυμούν να διαθέσουν τα προϊόντα τους στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, υπό τους όρους της παραγράφου 1, υποβάλλουν τις δραστηριότητές τους σε αρμόδια αρχή ή φορέα ελέγχου που αναφέρεται στον τίτλο V, εφόσον η εν λόγω αρχή ή φορέας διενεργεί ελέγχους στην τρίτη χώρα παραγωγής, ή σε φορέα ελέγχου, εγκεκριμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

3. Προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες μπορούν επίσης να διατίθενται στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, υπό τους εξής όρους:

α) το προϊόν έχει παραχθεί σύμφωνα με πρότυπα παραγωγής που είναι ισοδύναμα με τα εφαρμοζόμενα στη βιολογική παραγωγή στην Κοινότητα ή σύμφωνα με τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές του κώδικα *Codex Alimentarius*·

β) ο παραγωγός υπόκειται σε ελεγκτικές ρυθμίσεις που είναι ισοδύναμες με εκείνες του κοινοτικού συστήματος ελέγχου ή σύμφωνες με τις κατευθυντήριες γραμμές του κώδικα *Codex Alimentarius*·

γ) η επιχείρηση τρίτης χώρας που επιθυμεί να διαθέσει τα προϊόντα της στην κοινοτική αγορά με επισήμανση ως βιολογικά, υπό τους όρους της παρούσας παραγράφου, έχει υποβάλει τις δραστηριότητές της σε αναγνωρισμένο σύμφωνα με την παράγραφο 4 σύστημα ελέγχου ή σε αναγνωρισμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5 φορέα ελέγχου·

δ) το προϊόν καλύπτεται από πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές ή τους φορείς ελέγχου αναγνωρισμένης σύμφωνα με την παράγραφο 4 τρίτης χώρας ή από αναγνωρισμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5 φορέα ελέγχου, και το οποίο βεβαιώνει ότι το προϊόν πληροί τους όρους της παρούσας παραγράφου.

4. Η Επιτροπή αναγνωρίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, τις τρίτες χώρες των οποίων τα πρότυπα παραγωγής και οι ελεγκτικές ρυθμίσεις είναι ισοδύναμα με τα εφαρμοζόμενα στην Κοινότητα ή σύμφωνα με τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές του κώδικα *Codex Alimentarius* και καταρτίζει κατάλογο των χωρών αυτών.

Όταν εξετάζει τις αιτήσεις αναγνώρισης, η Επιτροπή καλεί την ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα να παράσχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Η Επιτροπή δύναται να αναθέτει σε εμπειρογνώμονες να εξετάσουν επιτόπου τους κανόνες παραγωγής και τις ελεγκτικές ρυθμίσεις της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας.

5. Προκειμένου για προϊόντα εισαγόμενα από τρίτη χώρα που δεν είναι αναγνωρισμένη σύμφωνα με την παράγραφο 4 και εφόσον η επιχείρηση δεν έχει υποβάλει τις δραστηριότητές της σε αρμόδια αρχή ή φορέα ελέγχου που αναφέρεται στον τίτλο V, η Επιτροπή αναγνωρίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, τους φορείς ελέγχου που είναι αρμόδιοι να διενεργούν ελέγχους και να εκδίδουν πιστοποιητικά στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα για τους σκοπούς της παραγράφου 3 και καταρτίζει κατάλογο των εν λόγω φορέων ελέγχου.

Η Επιτροπή εξετάζει κάθε αίτηση αναγνώρισης που υποβάλλεται από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα ελέγχου εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα.

Όταν εξετάζει τις αιτήσεις αναγνώρισης, η Επιτροπή καλεί τον ενδιαφερόμενο φορέα ελέγχου να παράσχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Η Επιτροπή δύναται επίσης να αναθέτει σε εμπειρογνώμονες να εξετάσουν επιτόπου τους κανόνες παραγωγής και τις ελεγκτικές δραστηριότητες που ασκεί στην τρίτη χώρα ο ενδιαφερόμενος φορέας ελέγχου.

6. Για χρονικό διάστημα έξι μηνών από τη δημοσίευση του πρώτου καταλόγου αναγνωρισμένων σύμφωνα με την παράγραφο 5 οργανισμών, η αρμόδια αρχή

κράτους μέλους δύναται να επιτρέπει σε εισαγωγείς εγκατεστημένους στο εν λόγω κράτος μέλος να διαθέτουν στην αγορά προϊόντα που εισάγουν από τρίτες χώρες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στον αναφερόμενο στην παράγραφο 4 κατάλογο, υπό τον όρο ότι ο εισαγωγέας παρέχει επαρκείς αποδείξεις, από τις οποίες προκύπτει ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 3 στοιχεία α) και β). Εάν οι όροι αυτοί δεν πληρούνται πλέον, η άδεια ανακαλείται αμέσως.

Το εισαγόμενο προϊόν καλύπτεται από πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που χορήγησε την άδεια ή από αναγνωρισμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5 φορέα ελέγχου και το οποίο βεβαιώνει ότι το προϊόν πληροί τους όρους της παρούσας παραγράφου.

Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τα υπόλοιπα κράτη μέλη και την Επιτροπή σχετικά με όλες τις άδειες που χορηγεί κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, συμπεριλαμβάνοντας στην ενημέρωση αυτή πληροφορίες για τα αντίστοιχα πρότυπα παραγωγής και ελεγκτικές ρυθμίσεις.

Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή με πρωτοβουλία της Επιτροπής, η επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 4 εξετάζει άδειες που έχουν χορηγηθεί κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. Εάν από την εξέταση αυτή προκύψει ότι δεν πληρούνται οι όροι της παραγράφου 3 στοιχεία α) και β) του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή ζητά από το κράτος μέλος που χορήγησε την άδεια να την ανακαλέσει.

7. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ιδίως όσον αφορά:

α) τα κριτήρια και τις διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζονται στην αναγνώριση τρίτων χωρών και φορέων ελέγχου σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένης της δημοσίευσης των καταλόγων αναγνωρισμένων τρίτων χωρών και φορέων ελέγχου,

β) το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο δ) και στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.»

3) Στο άρθρο 16 παράγραφος 3, το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται.

4) Στο παράρτημα ΙΙΙ, το τμήμα Γ τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91, το τμήμα Γ των ειδικών διατάξεων τροποποιείται ως εξής:

1) Στο πρώτο εδάφιο, η δεύτερη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«– πρώτος παραλήπτης: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο οποίο παραδίδεται το φορτίο και το οποίο θα το παραλάβει για περαιτέρω παρασκευή ή/και εμπορία.»

2) Στο σημείο 5, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο οργανισμός ή η αρχή ελέγχου ελέγχει τα βιβλία αποθήκης και τους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς που αναφέρονται στο τμήμα Γ σημείο 2, καθώς και το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο δ) και παράγραφος 6.»